

V119 127005

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค
STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางเสาวรัตน์ ไชยสุนันท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2561

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย : นางสาวรัตน์ ไชยสุนันท์

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

_____
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

_____
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ตีเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

_____
ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรگانต์ จังหาร)

_____
กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์)

_____
กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

_____
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุชิต บุญทองเถิง)

- ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- ผู้วิจัย : นางสาวรัตน์ ไชยสุนันท์
- ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง
- ปีการศึกษา : 2561

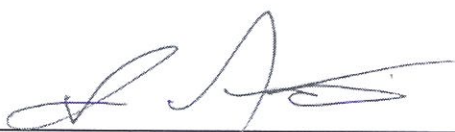
บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพกำหนดเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้านการอ่านภาษาไทย ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนกุดปลาข้าวราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่าน จำนวน 4 แผน 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 ชุด 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน E_1/E_2 และ E.I การทดสอบสมมติฐาน t – test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.21/82.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการ

เรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ ด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.6550 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.50 4) ความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้านการ อ่านภาษาไทย ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : พัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Thai Reading Ability Development by Using Collaborative learning
STAD Technique, Learning Activities Package for Mathayom 1 Students

Author : Mrs. Soawarat Chaisunan

Degree : M.Ed. (Curriculum and Instruction)

Advisors : Associate Professor Dr. Prasobsuk Rittidet
: Assistant Professor Dr. Poosit Bunthongtherng

Year : 2018

ABSTRACT

This research aimed (1) to develop student's reading ability by using collaborative learning STAD Technique which was effective at 80/80 criteria for Mathayom 1 student, (2) to compare student's reading ability by using collaborative learning STAD Technique pre-test and post-test, (3) to analyze index of effectiveness of student's reading ability development by using collaborative learning STAD Technique, and (4) to study the satisfaction of student towards learning by collaborative learning STAD Technique. The target population was 21 Mathayom 1 students, semester second, 2016 at Kudprakarwratbumrung School, Office of Kalasin Primary Education Area 3; The instrument were; (1) Learning Management Plan; issue Reading for understanding by Collaborative Learning STAD Technique for 4 plans, (2) Learning Activities for 4, (3) Thai Reading Test as multiple choice 4 options, (4) Satisfaction Questionnaire as the five rating scales. The statistics were frequency, mean, standard deviation, E_1/E_2 , E.I and testing hypothesis by dependent samples t – test.

The research results found that (1) Learning Activities for developing student's reading ability by using collaborative learning STAD Technique for Mathayom 1 students was at 83.21/82.68 of effectiveness which was higher than the 80/80 criteria established. (2) The student's reading ability by using collaborative learning STAD Technique with Learning Activities Package found that average grade point more than before class by statistical significant at 0.05 levels. (3) The index of learning's effectiveness by using collaborative learning STAD Technique with Learning Activities

Package was 0.6550 which indicated that the percentage of the students increased the achievement was 65.50. (4) Student's satisfaction towards learning by collaborative learning STAD Technique as overall was at high level.

Keywords : Thai Reading Ability Development by Using Collaborative learning STAD

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ประสพสุข ฤทธิเดช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูษิต บุญทองเถิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรกานต์ จังหาร ประธานกรรมการสอบ และอาจารย์ ดร. พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นางสาวจิณัฐตา วรรณเกษม นางทิพจันทร์ ธรรมวิเศษ นางสาวนพวรรณ ธีระชลาลัย นางธัญญลักษณ์ ศรีอินทร์ นางสุทธิรา บุ่งอุทุม ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และการวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้เลยถ้าไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากนายสิน โภธิสม ผู้อำนวยการโรงเรียนกุศลปลาค้าว ราษฎร์บำรุงและนายบุญชู ภาสินนท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนกุศลสมิวิทยาสาร ที่อนุญาตให้ใช้สถานที่และดำเนินการทดลอง ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบเป็นกตัญญูทุกเวทิตาแต่ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ที่ให้ชีวิต ให้ความรัก ความอบอุ่นเอื้ออาทร ดูแลเอาใจใส่ด้วยความห่วงใยเสมอมา ตลอดจนบูรพาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอน จนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและประสบความสำเร็จมาจนบัดนี้

นางเสาวรัตน์ ไชยสุนันท์

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
2.2 การอ่าน	13
2.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	33
2.4 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	44
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้	59
2.6 ความพึงพอใจ	68
2.7 บริบทโรงเรียนกุดปลาเค้าวรารักษ์บำรุง	73
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	75
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย	80

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	81
3.1 กลุ่มเป้าหมาย	81
3.2 เครื่องมือวิจัย	81
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	82
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	90
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	91
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	92
บทที่ 4 ผลการวิจัย	97
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	97
4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	97
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	109
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	109
5.2 สรุปผลการวิจัย	109
5.3 อภิปรายผล	110
5.4 ข้อเสนอแนะ	115
บรรณานุกรม	117
ภาคผนวก	129
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	131
ภาคผนวก ข แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	189
ภาคผนวก ค คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	219
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	223
ประวัติผู้วิจัย	233

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 12
3.1	เนื้อหาและเวลาของแผนการจัดการเรียนรู้ 83
3.2	แบบแผนการทดลอง 90
4.1	รายละเอียดคะแนนการจัดกิจกรรมคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนระหว่างเรียน จากแบบฝึกปฏิบัติ กิจกรรมและแบบทดสอบย่อยของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้และคะแนนทดสอบหลังเรียน 98
4.2	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของนักเรียนทำแบบฝึกปฏิบัติ กิจกรรม และจากการทดสอบย่อย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 100
4.3	คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 101
4.4	ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 101
4.5	ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนเรียนกับหลังเรียน 102
4.6	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 103
4.7	ค่าดัชนีประสิทธิผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 104

ตารางที่	หน้า
4.8 ค่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 เรื่อง	105
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแยกตามรายชื่อ	106
ข.1 ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ	193
ข.2 ผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ	197
ข.3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ	211
ข.4 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย	213
ข.5 ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ	216
ค.1 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	221

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	80
--------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคงตั้งกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, ก. 2)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า ภาษาไทยมีความสำคัญยิ่งเพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้ว ภาษาไทยยังเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นความมั่นคงของชาติและเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ เพื่อเป็นเครื่องแสดงว่าชาติไทยเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และมีวัฒนธรรมมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล และยังได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยอยู่ในกลุ่มวิชาทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันทั้งในด้านการติดต่อสื่อสารการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินและการประกอบอาชีพ การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 8)

คุณภาพของผู้เรียนที่กำหนดขึ้นนั้น เป็นคุณภาพที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนโดยเฉพาะเรื่องการนำทักษะทางภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้และสื่อความหมาย ดังนั้นครูต้องคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และความถนัด

ปัจจุบันการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนกุตปลาควาราษฎร์บำรุง กลุ่มสถานศึกษา 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากรายงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) ปีการศึกษา 2557 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.72 และปีการศึกษา 2558 ค่าเฉลี่ยร้อยละ 46.36 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3, 2558, น. 1 - 10) ปรากฏว่าต่ำกว่าระดับประเทศและเขตพื้นที่ การศึกษา แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับไม่น่าพึงพอใจ เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า สาระการอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้ กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัย รักการอ่าน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุด ทั้งนี้เพราะผู้เรียนไม่สามารถจับใจความ ตีความ วิเคราะห์ และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งอาจมีหลายสาเหตุดังที่ (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2552, น. 1) กล่าวว่า ปัญหาการอ่านเกิดจากความพร้อมและระดับสติปัญญาของนักเรียน วิธีการสอนของครู หรือปัญหา จากครอบครัว และแนวความคิดของ (วันทนา จันทพันธ์, 2554, น. 39) ที่กล่าวว่า ปัญหาการอ่าน เกิดจากครูขาดทักษะในการจัดการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมและสมรรถภาพทางสมองของนักเรียน จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับสภาพการสอนอ่านของโรงเรียนกุตปลาควาราษฎร์ บำรุง ปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลาย มีสื่อการเรียนการสอนที่ ขาดประสิทธิภาพ ครูดำเนินการวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุม ปัญหาด้านผู้เรียน พบว่า นักเรียนไม่ มีนิสัยรักการอ่าน ขาดความสนใจ ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และไม่แสวงหาความรู้ด้วย ตนเอง สื่อการเรียนการสอนที่ต้องการใช้มีไม่เพียงพอ จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการหา แนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนให้สูงขึ้น

แนวทางการแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนนั้นทำได้หลายวิธีจากการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีสอนและการนำนวัตกรรมมาใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและนักการศึกษา หลายคนพบว่า กลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดทักษะการอ่านได้ดี คือ การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ เทคนิค ทั้งนี้เพราะการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยแบ่ง นักเรียนเป็นกลุ่มละความสามารถ ได้แก่ นักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลาง นักเรียนอ่อน สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพร้อมกัน ผู้เรียนที่เรียนช้าจะได้รับความช่วยเหลือจากคนเก่งทำให้ เข้าใจบทเรียนมากขึ้น จึงเป็นวิธีที่จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ (ทิศนา แคมมณี, 2550, น. 266 - 267) นอกจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค แล้วการนำชุดกิจกรรมการ เรียนรู้มาใช้ควบคู่จะสามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้ (สุคนธ์ ลินธพานนท์, 2551, น. 21) ได้กล่าวถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนกุศลประชาราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์เขต 3 จำนวน 21 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยและความพึงพอใจ

1.4.3 เนื้อหาการวิจัย

เนื้อหาใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เรื่อง การอ่าน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 เรื่องคือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การอ่านเพื่อตีความ การอ่านเพื่อวิเคราะห์

1.4.4 ระยะเวลาการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ความสามารถด้านการอ่าน” หมายถึง ผลคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทย ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้ ทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียนในเรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การอ่านเพื่อตีความ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้เพียงใด โดยเก็บคะแนนเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

“การอ่านภาษาไทย” คือ การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เป็นกระบวนการทางความคิดที่ใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน มาสร้างความเข้าใจเรื่องที่กำหนดให้อ่าน ได้ตรงตามวัตถุประสงค์

1.5.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

เป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับใช้ในการเรียนการสอนที่มีกระบวนการผลิตอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถปรับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยคู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้สำหรับนักเรียน บัตรคำสั่งคำแนะนำ เนื้อหาสาระและสื่อ แบบฝึก ระหว่างเรียนและเฉลย แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินผล ซึ่งจัดทำทั้งหมด 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

ชุดที่ 2 การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ชุดที่ 3 การอ่านเพื่อตีความ

ชุดที่ 4 การอ่านเพื่อวิเคราะห์

1.5.2 ประสิทธิภาพ หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (E_1 / E_2) 80/80

“80 ตัวแรก (E_1)” หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนจากการทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ คะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรม 40 คะแนน และคะแนนจากการทดสอบย่อยหลังเรียน 10 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

“80 ตัวหลัง (E_2)” หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

1.5.3 ค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index E.I.) หมายถึง คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย

1.5.4 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในเชิงบวกโดยมีความชอบ ความสนุกสนาน ความร่วมมือทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ด้านการอ่านภาษาไทย ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยโดยเสนอสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การอ่าน
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ความพึงพอใจ
7. บริบทโรงเรียนกุดปลาเค้าราษฎร์บำรุง
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีสาระสำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 37 - 38)

2.1.1 ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

2.1.2.2 การเขียน ได้แก่ เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

2.1.2.3 การฟัง การดูและการพูด ได้แก่ พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

2.1.2.4 หลักการใช้ภาษาไทย ได้แก่ เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

2.1.2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม ได้แก่ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทยและคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเกณฑ์ประเมินคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้อง การเข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และการนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

2.1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 สาระ คือ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟัง การดูและการพูด 4) หลักการใช้ภาษาไทย 5) วรรณคดีและวรรณกรรม ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานที่ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้ และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2559, น. 20)

ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สาระ	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. ตีความคำยากในเอกสาร วิชาการโดยพิจารณาจากบริบท	5. การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
	6. ระบุข้อสังเกตและความ สมเหตุสมผลของงานเขียน ประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	6. การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับ วัย หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน
	7. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งานของเครื่องมือ หรือ เครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	7. มารยาทในการอ่าน
	8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการ อ่านงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	
	9. มีมารยาทในการอ่าน	

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นว่า สาระ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ปรากฏอยู่ในสาระที่ 1 ที่มีตัวชี้วัดว่า การจับใจความสำคัญ การระบุเหตุผลและข้อเท็จจริง ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มีหลายความหมาย การตีความคำยาก การวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต และการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาจากเรื่องสั้น บทความ บทโฆษณา บทร้อยกรอง งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน สารคดีและบันเทิงคดี มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน

2.2 การอ่าน

การอ่านเป็นวิธีการหาความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เพื่อนำความรู้นั้นมาใช้ในการแก้ปัญหาและปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้เพราะวิทยาการต่าง ๆ ก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงทำให้บุคคลทันต่อเหตุการณ์ได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อชีวิต พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2556, น. 1364) ได้ให้ความหมายของการ

อ้อมขวัญ แสงคล้าย (2553, น. 4) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านคือ กระบวนการทางสมองอย่างหนึ่ง ที่แปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือตัวอักษรออกมาเป็นคำพูดและถ่ายทอดเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยหัวใจที่สำคัญของการอ่านนั้นคือ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดไปใช้ประโยชน์ ซึ่งในการอ่านนั้นผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายอย่าง เช่น การผสมผสานตัวอักษร การวิเคราะห์คำ การตีความและการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่อ่าน จึงจะทำให้การอ่านและการแปล ความหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลสัญลักษณ์ ต่าง ๆ ออกมาเป็นคำพูดอย่างเข้าใจ การอ่านมีชื่อเรียกแตกต่างกันหลายระดับตามความยากง่าย เช่น อ่านออก อ่านได้ และอ่านเป็น การอ่านที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบด้วย การรู้จัก วิเคราะห์คำ การเข้าใจความหมายของคำ ทั้งนี้หากผู้อ่านมีประสบการณ์เดิมที่สัมพันธ์กับเรื่องที่ อ่านมาบ้างแล้วจะยิ่งช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาของ การอ่านดียิ่งขึ้น

2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

สภาพสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงจำเป็นที่คนในสังคมต้องสนใจการอ่าน เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การอ่านเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้อ่านได้เกิดความคิด ความรู้ และได้พัฒนาสติปัญญาดังมีคำกล่าวดังนี้

ศุภธิดา ศรีวิชัย (2549, น. 22) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมนุษย์ทั้งในด้านการศึกษา การติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพและด้านนันทนาการ สามารถใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาสติปัญญา ผู้ที่รักการอ่านและอ่านหนังสือมากมักจะมีความรู้กว้างขวาง มีความคิดสร้างสรรค์ ทันสมัย และได้รับความเจริญก้าวหน้ามากกว่าผู้ที่อ่านน้อย นอกจากนี้การอ่านยังเป็นประโยชน์

ในการติดตามข่าวสารเพื่อให้ทันต่อความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของสังคม

อ้อมขวัญ แสงคล้าย (2553, น. 5 - 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจ กับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและ การประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม

2.2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านในแต่ละครั้งต่างผู้อ่านต่างก็มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ผู้อ่านควรที่จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านของตนเองก่อนที่จะลงมืออ่าน จะช่วยให้สามารถอ่านได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงในเรื่องจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546, น. 90) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เนื่องจากคนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองเจริญงอกงามขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจต่าง ๆ การอ่านจึงเน้นให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่าง ๆ

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับชั้นแนวคิดของผู้เขียน พิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ขึ้น เป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3. อ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์และร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่เนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ ความคิด ได้มีความสุขกับความไพเราะของภาษา ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด นับได้ว่าการอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่ง

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน การมีหน้ามีตาความนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551, น. 91 - 92) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านมีดังนี้

1. เพื่อนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาศักยภาพทางการรับรู้กระบวนการคิดและทำให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี

2. เพื่อความบันเทิงหรือตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ เพื่อให้เกิดความสุขหรือมีอารมณ์คล้อยตามไปกับเรื่องที่อ่าน ก่อให้เกิดความจรรโลงใจที่ตอบสนองความต้องการทางอารมณ์หรือความสนใจของผู้อ่าน

3. เพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะออกเสียงให้ถูกต้อง กรณีนี้ผู้อ่านจะต้องเปล่งเสียงออกมาตามตัวหนังสือที่ปรากฏเป็นถ้อยคำต่าง ๆ โดยจะต้องสื่อความหมายให้ชัดเจนสอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ

4. เพื่อประโยชน์ในการยกระดับจิตใจของผู้อ่าน เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิดจิตใจ และการกระทำต่าง ๆ ให้เป็นไปในทางที่ดี เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

การอ่าน ไปเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมให้เป็นความคิดใหม่ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

จุดมุ่งหมายของการอ่านมีดังนี้

1. เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียด เพราะบางครั้งการได้ยินได้ฟังจากผู้อื่นโดยย่อ จะทำให้เราอยากทราบเรื่องราวอย่างละเอียด จึงจำเป็นต้องไปศึกษาหาหนังสือมาอ่านเพิ่มเติม
2. อ่านเพื่อฆ่าเวลา ผู้ที่อ่านหนังสือเพื่อฆ่าเวลาไม่ได้มีจุดมุ่งหมายอย่างอื่นนอกจากขจัดความเบื่อหน่ายในการรอคอย เช่น อ่านหนังสือขณะรอรถ อ่านหนังสือขณะรอพบแพทย์หรืออ่านหนังสือในรถไฟ เป็นต้น
3. เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องโดยย่อเพราะมีเวลาจำกัด ในกรณีจะต้องหาหนังสือที่ย่อเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้นมาอ่าน เช่น สารานุกรม หนังสือคู่มือ เป็นต้น
4. อ่านเพื่อความบันเทิง มีนักอ่านจำนวนมากอ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน ความสนุกสนานจากการติดตามเนื้อเรื่อง และเป็นการพักผ่อนหย่อนใจและคลายความเครียด เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องขำขัน ปกิณะกคดี เป็นต้น
5. อ่านเพื่อทราบข้อเท็จจริง เป็นการอ่านที่ต้องการทราบคำตอบสั้น ๆ โดยอ่านอย่างรวดเร็วการอ่านประเภทนี้เป็นการอ่านคร่าว ๆ ใช้เวลาสั้น ๆ เพื่อต้องการสรุปใจความสำคัญ เช่น อ่านประกาศ อ่านป้ายโฆษณา อ่านพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมีบทบาทสำคัญสำหรับใช้กำหนดแนวทางในการอ่าน ควรรู้ว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่ออะไร หากผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้อย่างชัดเจน โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส จะช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

2.2.4 ประเภทของการอ่าน

การอ่านแต่ละประเภทจะสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของการอ่านนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2550, น. 126 - 127) กล่าวถึงประเภทของการอ่านดังนี้

1. การอ่านในชีวิตประจำวัน เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อให้รับรู้ ไม่ต้องรู้รายละเอียดให้ลึกซึ้ง ผู้อ่านอาจเลือกเพียงหัวข้อที่ตนสนใจ เป็นการอ่านซ้ำ ๆ ไม่เร่งรีบ
2. การอ่านเพื่อการศึกษา เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ข้อเท็จจริง อ่านเพื่อจับประเด็นสำคัญหรือความคิดหลัก โดยใช้ความคิดพิจารณาอย่างละเอียด
3. การอ่านด้วยความคิดวิเคราะห์ เป็นการอ่านอย่างละเอียด รอบคอบ โดยผู้อ่านจะต้องเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นอย่างดี สามารถแยกได้ว่ามีความเป็นมาอย่างไร โดยอาศัยการพิจารณาเหตุผลประกอบ และรู้จักการเปรียบเทียบ

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น
2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความ เป็นอยู่ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น
3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจสงสัยต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเพื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะนำวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จ ในการเรียน เป็นต้น
4. เป็นการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมที่ง่ายและตรงตามความต้องการเนื่องจากหนังสือ จะแยกประเภทวิชาหมวดหมู่ไว้เรียบร้อยแล้ว และการอ่านจะช่วยให้เรารอบรู้ทันเหตุการณ์ และพัฒนาด้านวิชาการ นักพูดและนักเขียนที่ประสบความสำเร็จมักเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่าน และเป็นผู้แสวงหาความรู้อยู่เสมอ
5. เป็นการช่วยส่งเสริมความคิดช่วยให้ได้รับรู้นานาชาติในวิชาวิชาต่าง ๆ จากทัศนะของผู้เขียนในหลายคน ในประเด็นเดียวกัน การเรียนรู้ดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานสำคัญช่วยให้เกิดการพัฒนาการด้าน ความคิดของตัวผู้อ่านเองสามารถคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และมีข้อเสนอสนับสนุนจากการอ่านเพียงพอเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น
6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิด ความชำนาญในการอ่านสามารถอ่านได้เร็วเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่ายจากใจความได้ถูกต้องเข้าใจ ประเด็นสำคัญของเรื่องและสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่าง สมเหตุผล
7. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ผู้อ่านมากย่อมรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำไปเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้มี คุณค่า และมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น
8. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ และเสริมสร้างบุคลิกภาพ อ่านมากย่อมรอบรู้ มากมีข้อมูลต่าง ๆ สิ่งสมไ้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจ ไม่ขัดเขิน เพราะมีภูมิรู้สามารถ ถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับ และเป็นที่น่าเชื่อถือจากผู้อื่น
9. ทำให้เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน หนังสือที่มีเนื้อหาดี อ่านน่าสนใจย่อมทำให้ ผู้อ่านมีความสุขความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้นผ่อนคลายความ

2. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นการมอบงานด้านการอ่านควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. คำนึงถึงความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านแตกต่างกัน บางคนอ่านทุกสทุกประเภท ทุกโอกาส แต่บางคนสนใจบางประเภทเท่านั้น รวมทั้งช่วงความสนใจและเพศก็มีความสำคัญต่อความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน
4. ครูควรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี มองเห็นประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน
5. คำนึงถึงสายตากับการอ่านของนักเรียน เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ สภาพสายตามีส่วนสัมพันธ์กับการอ่าน นักเรียนควรได้รับการตรวจตราและแนะนำอย่างถูกต้อง
6. ทำนั้งและการจับหนังสือ ครูควรดูแลเอาใจใส่ เพราะเป็นการแสดงบุคลิกภาพของนักเรียนที่ครูควรคำนึงถึงเช่นเดียวกับเนื้อหาที่ได้รับจากหนังสือ
7. คำนึงถึงอัตราความเร็วในการอ่านของนักเรียนที่ต้องได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มอัตราการอ่านให้เร็วขึ้นและสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน
8. การจับใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน พยายามฝึกนักเรียนให้สังเกตประโยคที่มีใจความสำคัญแต่ละข้อความ รู้จักแยกใจความออกจากพลความ รวมไปถึงการตีความให้เข้าใจเจตนาของผู้เขียน
9. แนะนำให้นักเรียนจดบันทึกข้อความสำคัญ ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน จัดกิจกรรมเสริม เช่น จัดทำสมุดภาพ สมุดข้อคิด คำคมต่าง ๆ เป็นต้น
10. ควรใช้วิธีสอนอ่านหลาย ๆ แบบ เช่น แบบอภิปราย แบบรายบุคคล เพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจและมีประสิทธิภาพเป็นผลดีแก่นักเรียน
11. ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภท หลายรส เพื่อประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
12. ส่งเสริมนักเรียนได้ใช้เวลาว่างในการอ่าน จัดกิจกรรมการอ่าน เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
13. เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านว่าเป็นการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ จัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้จากการอ่านอยู่เสมอ เช่น เขียนเรียงความ ทำรายงานที่ต้องใช้การค้นคว้าประกอบการเขียน
14. วัดผลและประเมินผลผลการอ่านของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา เมื่อประเมินผลแล้วควรแจ้งให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ ว่านักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด มีความก้าวหน้าในการอ่านมากน้อยเพียงใด

ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับความ และสรุปความได้อย่างถูกต้อง

มนตรี นิวัฒน์วงศ์ (2549, น. 3) ได้ให้ความหมายของการเข้าใจในการอ่านว่า หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการตีความหมาย ขยายความ ลำดับเรื่องราว สรุปความและสามารถประเมินความคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้โครงสร้างทางภาษา ลักษณะของภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

จุฬารัตน์ ละอองทอง (2550, น. 11) กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นการหาความสัมพันธ์ของใจความในเรื่องที่อ่าน สามารถเข้าใจลำดับเรื่อง ทำนาย คาดการณ์ เล่าเรื่อง สรุป และเขียนเรื่องออกมาเป็นคำพูดของตนได้ ซึ่งจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นหลัก

สุภาภัก อภัยจิตต์ (2550, น. 13) ความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถในการสร้างความเข้าใจในระดับตัวอักษรและระดับความหมายโดยการตีความ ใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเนื้อเรื่องที่อ่านกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นหลัก จึงจะทำให้เกิดความรู้ใหม่และมีความเข้าใจพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสามารถทางการอ่านให้ประสบความสำเร็จซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของการอ่าน

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการแปลความ ข้อความเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่าน ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทางด้านความหมายคำ ความสัมพันธ์ของประโยค ตัวชี้แนะจากบทอ่านตลอดจนผสมผสานประสบการณ์ ทักษะคติ เข้ากับบทอ่านเพื่อตีความออกมา นอกจากนั้นผู้อ่านจะต้องสามารถสรุปได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญหรือรายละเอียดและสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่ไม่ปรากฏในบทอ่านได้

2.2.8 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญหลายประการ ดังนี้

จิตาภา ฉันทานนท์ (2541, น. 53) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน มี 3 ด้าน คือ

1. ความรู้ด้านภาษา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกดคำ คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ และสัมพันธ์ภาพในข้อความ
2. ความรู้ด้านเนื้อหา หมายถึง ความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้าน ตามที่ปรากฏ หรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทอ่าน
3. ความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่านซึ่งมีอยู่หลายประเภท เช่น ประเภทบรรยาย ประเภทเล่าเรื่อง ประเภทเปรียบเทียบ

หลักภาษา ประสบการณ์เดิม ความสนใจในการอ่าน และองค์ประกอบภายนอก เช่น เนื้อหาที่อ่าน ความยากง่ายในสิ่งที่อ่าน สภาพแวดล้อมรอบตัว หรือบทอ่าน

2.2.9 ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านนับเป็นจุดหมายปลายทางที่แท้จริงของกระบวนการอ่าน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการอ่าน เพราะถึงแม้ว่าจะอ่านออกเสียงได้ถูกต้องรวดเร็วเพียงใด ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน หรือไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้แล้วการอ่านนั้น ๆ ย่อมไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง ถือว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น

Miller (อ้างใน อังคณา ชัยมณี, 2540, น. 25 - 26) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ โดยเรียงจากขั้นต่ำไปหาขั้นสูงดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามอักษรหรือข้อเท็จจริง ประกอบด้วยความสามารถในการตอบคำถามซึ่งถามตรง ๆ ตามเรื่องที่อ่าน รวมทั้งการหาใจความสำคัญและรายละเอียดต่าง ๆ ที่อยู่ในเรื่อง ซึ่งอาจจะเทียบได้กับการจำแนกตามวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของ Bloom ชั้นความรู้และการแปลความ
2. ระดับความเข้าใจแบบตีความหรือสรุปอ้างอิงลงความเห็นเป็นระดับที่ผู้อ่านต้องใช้กระบวนการคิดในการตีความสิ่งที่อ่านการสรุป อ้างอิง การหาข้อสรุปและทำนายสิ่งที่เกิดตามมาซึ่งเทียบได้กับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาชั้นตีความหรือขั้นขยายความ
3. ระดับความเข้าใจในการอ่านขั้นวิจารณ์ การอ่านระดับนี้จัดไว้ในขั้นสูงของการตีความซึ่งจะแยกดูความแตกต่างได้ยากระหว่างการตีความ และการอ่านขั้นวิจารณ์ ในบางกรณีการอ่านขั้นวิจารณ์ยังรวมถึงการประเมิน หรือตัดสินสิ่งที่อ่านโดยเฉพาะผู้ที่อ่านกำหนดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เดิม การอ่านระดับนี้เทียบได้กับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาในระดับประเมินผล
4. ระดับการอ่านอย่างสร้างสรรค์ ถือเป็นระดับสูงสุดของกระบวนการอ่าน เป็น การอ่านที่สามารถนำสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการอ่านเทียบได้กับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาในระดับ การนำไปใช้หรือสังเคราะห์

พรทิพย์ ศิริสมบุญธนะเวช (2547, น. 75) ได้สรุปความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับคือ

1. ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง ได้แก่ ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยผู้อ่านสามารถค้นพบรายละเอียดของข้อความ ความหมายของคำ รายละเอียดของใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยตรง

แรกและย่อหน้าสุดท้ายของเนื้อหา อ่านประโยคแรกของแต่ละย่อหน้า หรือสังเกตรูปภาพและคำบรรยายใต้ภาพ

2. การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) ผู้อ่านจะคิดไว้ในใจก่อนว่าจะค้นหาข้อมูลที่เชื่อว่ามีในบทอ่าน เป็นการอ่านเร็ว มุ่งจะเอาเฉพาะสิ่งที่ต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข ชื่อ คำ วันที่ สถานที่ ดังนั้นครูจำเป็นต้องเลือกบทอ่านที่สมจริง เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์

3. การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบรายละเอียดของข้อมูล ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของเนื้อหาที่อ่าน ผู้อ่านจะสามารถวิเคราะห์และตีความได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ผู้อ่านจึงต้องอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านตำราหรืองานด้านวิชาการ

4. การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) เป็นการอ่านระดับสูง คือผู้อ่านสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่าน เช่น แสดงเหตุผลประกอบการอ่านว่า เห็นด้วยหรือไม่ การฝึกการอ่านแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้มีการโต้เถียงหรือการอภิปราย

5. การประเมินการอ่าน (Evaluation Reading) เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดไตร่ตรองเพื่อติชม ประเมินสิ่งที่อ่าน ด้านสำนวนภาษา จุดประสงค์ในการเขียน การกระทำของตัวละคร เป็นการฝึกให้ผู้อ่านประเมินเรื่องที่อ่านว่าชอบหรือไม่เพราะอะไรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเชิงวิจารณ์ ได้แก่ สถิติปัญหา ภูมิหลังหรือประสบการณ์เดิมและเจตคติต่อเรื่องที่อ่าน

วิจิตรา นรสิงห์ (2534, น. 34) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังนี้

1. การสอนอ่านต้องสร้างกิจกรรมที่สนุกและท้าทาย
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องใช้ทักษะการอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการสอนเด็กอย่างพอเพียงกัน
4. บทเรียนกิจกรรมต้องสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคลด้วยเพราะแต่ละบุคคล

มีพื้นฐานความสามารถไม่เท่ากัน

5. ต้องให้ความสนใจใส่เด็กที่มีปัญหา ต้องให้เวลา ช่วยกันพัฒนาการอ่านของเด็ก
6. ควรมีแผนงานเพื่อสนับสนุนการอ่านของเด็ก

พรรณศรี ปทุมสิริ (2541, น. 10) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. ขั้นทำให้เกิดความสนใจ (Preparatory Level) เป็นขั้นตอนที่สร้างกิจกรรมให้นักเรียนสนใจในสิ่งที่ครูนำมาให้อ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้เดิม มาใช้ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านจากสื่อ

ประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลในการอ่านได้เป็นอย่างดี

วิสาข์ จิตวิตร์ (2543, น. 299 - 343) ได้แบ่งการวัดผลทางการอ่านอย่างมีระบบ โดยการให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในช่วงเวลาที่กำหนด แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) คือ การทดสอบอย่างมีระบบ โดยการให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในช่วงที่กำหนด แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1.1 แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Tests) มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนของกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่านักเรียนคนนั้นสอบได้ลำดับที่เท่าไรของกลุ่ม ในการสร้างข้อสอบนิยมเลือกวัตถุประสงค์เนื้อหาทั่ว ๆ ไปที่ครอบคลุมความสามารถของผู้สอบหลาย ๆ ระดับ วัตถุประสงค์ในการอ่านที่นำมาวัดเป็นวัตถุประสงค์ในการอ่านทั่ว ๆ ไปมากกว่าที่จะเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะ ความยากง่ายของข้อสอบอยู่ในระดับปานกลางแบบทดสอบอิงกลุ่ม อาจแบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1.1 แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey Test) เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถของนักเรียนว่าจะอยู่ในระดับใด เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทั่ว ๆ ไปมากกว่าจะชี้ให้เห็นว่านักเรียนคนนั้นเก่งหรืออ่อนในทักษะใด นิยมใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ เนื้อหาที่ใช้วัดมีลักษณะกว้าง ๆ

1.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) คือ แบบทดสอบเพื่อวัดว่านักเรียนมีความชำนาญเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเพียงใด ซึ่งแสดงถึงความรู้ที่ลึกซึ้งซึ่งแบบทดสอบนี้ใช้หลังจากได้รับการสอนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นแล้ว

1.2.3 แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) คือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางวิชาการทั่ว ๆ ไป

1.2 แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อวิเคราะห์ว่า นักเรียนสามารถทำข้อสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้ดีเพียงใด โดยไม่เอาผลไปเปรียบเทียบกับนักเรียนอื่น ๆ ผลที่ได้นำมาตัดสินว่าผู้สอบสามารถทำข้อสอบที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของหลักสูตรได้ดีเพียงใดในการสร้างข้อสอบจะยึดวัตถุประสงค์ย่อย ๆ ของทักษะที่ต้องการวัด เช่น การสรุปความ หรือการถอดความจากย่อหน้า การเดาศัพท์จากบริบท การสรุปความ ระดับความยากง่ายของข้อสอบอาจอยู่ในระดับร้อยละ 80 - 90

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) ได้แก่ กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินการไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนกระทั่งการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการสังเกต สามารถแบ่งประเภทการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการดังต่อไปนี้

เพื่อให้การประเมินผลการอ่านมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือประเมินผลการอ่านดังนี้

8.1 การใช้ข้อทดสอบ ข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเองวัดได้หลายอย่างตามความต้องการของครู เช่น ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ เรียงลำดับ เหตุการณ์ ข้อทดสอบนี้จะแบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ

8.1.1 แบบอัตนัย เป็นข้อสอบที่มักจะทำให้บรรยายความคิด ความเข้าใจ วิจารณ์การออกข้อสอบแบบนี้ต้องออกให้ครอบคลุมถึงสิ่งสำคัญตามจุดมุ่งหมายที่นักเรียนรู้มากที่สุด กำหนดคำตอบให้พอดีกับเวลาสอบ พร้อมทั้งบอกคะแนนกำกับด้วย

8.1.1 แบบปรนัย แบ่งออกเป็นแบบเลือกตอบ ในการออกข้อสอบแบบนี้ ต้องมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงหนึ่งคำตอบเท่านั้น และเรียงคำตอบให้ดูง่ายแบบถูกผิด ข้อสอบต้องใช้ภาษาชัดเจน ข้อความต้องแต่งใหม่ ไม่ควรลอกตำราเรียน และใช้ในตอนต้น ๆ ของข้อสอบแบบเติม คำ ข้อสอบแบบนี้ที่เติมคำต้องเด่น ชัดเจน เว้นช่องว่างให้พอกับคำตอบ

สรุปได้ว่า การประเมินความเข้าใจในการอ่านสามารถทำได้หลายวิธี ประเมินโดยแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยพิจารณาจากความสามารถในการตอบคำถามได้หรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนั้นครูยังสามารถประเมินการอ่านโดยใช้แบบทดสอบที่เป็นอัตนัยหรือปรนัยที่สามารถทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนได้ การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบที่เป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพื่อนำไปใช้วัดความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน

2.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรูปแบบการเรียนประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผลการเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

2.3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2548, น. 6) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนแบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็กโดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเอง และงานส่วนรวม ร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์กันและกันมีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดความพอใจอันเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มร่วมมือ

4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน

5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้

ชนาธิป พรกุล (2551, น. 36 - 37) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยในทางบวกเป็นการรับรู้ว่ามีใครสำเร็จได้ ถ้าคนอื่นในกลุ่มไม่สำเร็จ ทุกคนมีส่วนร่วมรับผลของการประเมินผล

2. การปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้าเป็นการช่วยกันอธิบายหรือแก้ปัญหาและให้กำลังใจในการเรียน

3. การตรวจสอบวัดประเมินได้ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

4. ทักษะการร่วมมือที่ช่วยให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันอย่างได้ผล ได้แก่ ทักษะผู้นำ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ ทักษะสร้างความไว้วางใจ และทักษะการจัดการความขัดแย้ง

5. กระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและยังคงรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือมี 5 ประการได้แก่หลักการพึ่งพากัน การมีปฏิสัมพันธ์ การทำงานร่วมกัน การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ที่ตรวจสอบได้ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ครูต้องมีความรู้และเข้าใจอย่างถูกต้องเพื่อจะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง

2.3.3 รูปแบบเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กฤษตรี เพ็ชรทวีพรเดช และคณะ (2550, น. 86 - 87) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายเทคนิควิธี การที่ผู้สอนจะพิจารณาใช้รูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การวัดและการประเมินผลและเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม หากนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ตลอดคาบเรียนเรียกการเรียนแบบร่วมมือนี้ว่าการเรียนแบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal Cooperative Learning) ตัวอย่างเทคนิค ได้แก่ กลุ่มสืบค้น (GI : Group Investigation) เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD: Student Teams Achievement Division) เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together) เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) เป็นต้น และเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งตลอดคาบเรียนหรือบางส่วนของกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น นำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นสรุปกิจกรรม เรียกว่า การเรียนแบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (Informal Cooperative Learning) ตัวอย่างได้แก่ เทคนิคคร่อมกันคิด (Number Heads Together)

3. การเรียนการสอนกลุ่มเพื่อนช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) สมาชิกของกลุ่ม 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ใช้สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 ครูเรียกเด็กที่มีความรู้ระดับเดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่จะสอนแตกต่างกัน เด็กกลับไปยังกลุ่มของตนและต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมายแต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทุกคนทำข้อสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC) ใช้สำหรับวิชาอ่านเขียนและทักษะอื่น ๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คน ก็เท่ากันแต่ต่างระดับความรู้กับ 2 คนแรก ครูจะเรียกครูที่มีระดับความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอนแล้วให้กลับเข้ากลุ่ม แล้วเรียกคู่ต่อไป จากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

5. เทคนิคการต่อบทเรียน (Jigsaw) ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ความรู้ต่างระดับกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่น ๆ ในหัวข้อที่แตกต่างกันออกไป แล้วทุกคนกลับมายังกลุ่มของตนและสอนเพื่อนในสิ่งที่ตนไปเรียน ร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่น ๆ มา การประเมินผลเป็นรายบุคคลแล้วร่วมเป็นคะแนนของกลุ่ม

6. เทคนิคการต่อบทเรียน 2 (Jigsaw 2) สมาชิกในกลุ่มมี 4 - 5 คน นักเรียนทุกคนเรียนบทเรียนเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยในบทเรียนต่างกัน ใครที่สนใจในหัวข้อเดียวกันจะไปประชุมกันค้นคว้าและอภิปรายแล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตน แล้วสอนเพื่อนในเรื่องที่ตนเองไปประชุมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นมา ผลการสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับรางวัล

7. การเรียนด้วยกัน (Learning Together) สมาชิกในกลุ่มมี 4 - 5 คน ระดับความรู้แตกต่างกัน ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 6 เด็กแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูมอบหมาย คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนของกลุ่ม

8. การสืบสวนสอบสวนเป็นกลุ่ม (Group Investigations) สมาชิกในกลุ่มมี 2 - 6 คน แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อเรื่องที่ต้องการค้นคว้า สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทำ และเสนอผลงานหรือรายงานหน้าชั้น การให้รางวัลหรือคะแนนให้เป็นกลุ่ม

2.3.4 ประโยชน์และความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

ประโยชน์และความสำคัญของการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกัน ได้มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงประโยชน์ของการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันไว้ดังนี้

สมุณธา พรหมบุญ และคณะ (2542, น. 38 - 39) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการ

ความนับถือในงานหรือหน้าที่หรือตำแหน่งของผู้อื่นที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ทักษะการเป็นผู้นำการตัดสินใจ และทักษะการจัดการกับความขัดแย้ง

5. กระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือต้องอาศัยขั้นตอนของกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้องค์ประกอบที่กล่าวมาทั้ง 4 ประการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สิริพร ทิพย์คง (2545, น. 154 - 155) ได้กล่าวถึงผลที่เกิดด้านพุทธิพิสัย (ความรู้) แก่ผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือดังนี้

1. มีความคงทนในการเรียนรู้
2. สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทำให้เกิดการถ่ายโอนข้อเท็จจริง มโนคติและหลักการ
3. มีความสามารถทางภาษา
4. สามารถแก้ปัญหาได้
5. มีทักษะความร่วมมือในการทำงาน
6. มีความคิดสร้างสรรค์
7. เกิดความตระหนักและรู้จักใช้ความสามารถของตน
8. มีความสามารถในการแสดงบทบาทที่ตนได้รับมอบหมาย

วีชรา เล่าเรียนดี (2547, น. 2) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้คือ การจัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่ใช่การสอนโดยเน้นให้นักเรียนเข้ากลุ่มกันเรียนรู้แบบปกติที่ครูใช้เป็นประจำ แต่จะต้องเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างจริงจังของสมาชิกกลุ่มทุกคน เป็นการมุ่งส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคม และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ช่วยเหลือ ฟังพาดแนะนำซึ่งกันและกันจนงานบรรลุผลสำเร็จ ครูจึงต้องติดตามดูแลการเรียนรู้และปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนตลอดเวลา ให้ทุกคนรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและของกลุ่ม ทุกคนต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือฟังพาดกัน ยอมรับกันและกัน รวมทั้งช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกให้สามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ มีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายประการ คือช่วยให้นักเรียนได้ประสบการณ์จริงจากการที่ได้ลงมือปฏิบัติ ได้ลงมือทำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเองมีความภูมิใจในตนเอง ช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เกิดการยอมรับตนเอง ช่วยพัฒนาทักษะในการเป็นผู้นำ ทักษะทางสังคม และทักษะในการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

1. ชั้นเตรียมเนื้อหาประกอบด้วย

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งสื่อ วัสดุ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

1.2 จัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระจายคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

2. ชั้นจัดทีม

ผู้สอนจัดทีมผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถทีมละ ประมาณ 4 - 5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วย ชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น

3. ชั้นเรียนรู้ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้จัดบันทึก ผู้ประเมิน เป็นต้น

3.3 สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนดซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัว ใน จี ที จี

3.4 ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา

4. ชั้นทดสอบของผู้สอน

4.1 ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน

4.2 ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน

4.3 ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม

4.4 ให้แต่ละทีมนำการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ ซึ่งอาจกำหนดดังตัวอย่าง

คะแนนการพัฒนา	0-30 คะแนน	ระดับคุณภาพ	ต้องปรับปรุง
คะแนนการพัฒนา	31-60 คะแนน	ระดับคุณภาพ	ควรปรับปรุง
คะแนนการพัฒนา	61-90 คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
คะแนนการพัฒนา	91-120 คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี

1. จัดชั้นเรียนโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในใบรายงานคะแนนของผู้เรียนทั้งชั้น จัดอันดับชั้นของผู้เรียนจากคะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุด
2. กำหนดจำนวนกลุ่มถ้าเป็นไปได้ แต่ละกลุ่มควรมีสมาชิก 4 คน ในการตัดสินใจว่าจะมีจำนวนกลุ่มเท่าใด ให้หารจำนวนผู้เรียนทั้งหมดด้วย 4 ถ้ามีเศษบางกลุ่มอาจจะมี 5 คนก็ได้
3. การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม จะต้องรักษาความสมดุลภายในกลุ่มเพื่อที่ว่าแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีระดับคะแนนต่างกัน ตั้งแต่สูง ปานกลางและต่ำและระดับคะแนนเฉลี่ยของทุกกลุ่มในชั้นควรจะเท่ากัน ควรใช้ตารางลำดับชั้นคะแนนของผู้เรียนจัดแบ่งกลุ่มโดยใช้ชื่อทีมลงไปในชื่อผู้เรียนแต่ละคน
4. เขียนชื่อผู้เรียนลงไปในแต่ละกลุ่มบนกระดานบันทึกของครูโดยเว้นชื่อกลุ่มไว้

2.3.8 การกำหนดฐานคะแนนเบื้องต้น

ฐานคะแนนคำนวณมาจากคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบย่อยในอดีต ถ้าครูเริ่มต้น STAD ภายหลังจากที่ทดสอบย่อย จะใช้คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนเป็นฐานคะแนนหรือเกรดสุดท้ายจากปีการศึกษาที่ผ่านมาเป็นฐานคะแนนหรือคะแนนวัดความรู้ของผู้เรียนคะแนนการพัฒนาตนเอง

ผู้เรียนจะทำคะแนนให้กับกลุ่มของตนเองบนพื้นฐานของระดับคะแนนสอบส่วนที่เกินกว่าฐานคะแนน ซึ่ง สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, น. 172 - 174) ใช้เกณฑ์การพัฒนาตนเองจากคะแนนทดสอบย่อยดังนี้

ต่ำกว่าฐานคะแนนมากกว่า 10 คะแนน	ได้คะแนนการพัฒนาตนเอง 0
ต่ำกว่าฐานคะแนน 1 - 10 คะแนน	ได้คะแนนการพัฒนาตนเอง 10
เท่ากับหรือมากกว่าฐานคะแนน 1 - 10 คะแนน	ได้คะแนนการพัฒนาตนเอง 20
เกินกว่าฐานคะแนนมากกว่า 10 คะแนน	ได้คะแนนการพัฒนาตนเอง 30
คำตอบถูกต้องหมด (ไม่ต้องดูฐานคะแนน)	ได้คะแนนการพัฒนาตนเอง 90

จุดประสงค์การกำหนดฐานคะแนนและคะแนนการพัฒนาตนเองเพื่อทำให้ผู้เรียน

ทุกคนมีแรงจูงใจในการทำคะแนนสูงสุดให้แก่กลุ่ม การคำนวณคะแนนของกลุ่ม ให้นำคะแนนการพัฒนาตนเองของสมาชิกแต่ละคนมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในทีม นั้น ปิดเศษทศนิยมทิ้งไป คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับคะแนนพัฒนาตนเองแทนที่จะเป็นคะแนนดิบที่ได้จากการทดสอบย่อย การให้รางวัลของกลุ่มมี 3 ระดับ ขึ้นอยู่กับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มซึ่งมีเกณฑ์การกำหนดคะแนนที่ได้รับ การยอมรับของคะแนนเฉลี่ยของทีมดังนี้

15 - 19	ได้ระดับ เก่ง (Good Team)
20 - 24	ได้ระดับ เก่งมาก (Great Team)

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2549, น. 50) กล่าวถึงชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ระบบสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนของครู โดยครูเป็นฝ่ายอำนวยความสะดวกและเสริมประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

สุคนธ์ สนิธพานนท์ และคณะ (2552, น. 14) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง นวัตกรรมที่ใช้จัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนจะได้ศึกษาและใช้สื่อต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ประกอบด้วย คำแนะนำในการทำกิจกรรม นักเรียนได้ศึกษาชุดกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ จนกระทั่งนักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์

สุจิต เหมวัล (2555, น. 33) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการเรียนประเภทหนึ่ง ประกอบด้วย ชุดสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลากหลายมาประกอบกัน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มีความสมบูรณ์ในตัวเอง เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรม ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการรวบรวมสื่อประสมที่ครูผู้สอนจัดหาหรือสร้างขึ้นให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับครูไปจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้นี้ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเป็นขั้นตอนตามระบบ ให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่กำหนดไว้

2.4.2 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้มีการออกแบบไว้หลายประเภทส่วนใหญ่คำนึงถึงความสะดวกในการนำไปใช้และสอดคล้องกับกิจกรรม นักการศึกษากล่าวถึงประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

ดวงแสง ณ นคร (2549, น. 226 - 227) กล่าวถึงชุดกิจกรรมที่นำมาใช้จัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. ชุดกิจกรรมแบบบรรยาย เป็นสื่อสำเร็จรูปที่จัดทำขึ้นสำหรับครูได้ใช้ประกอบการบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทของครู เนื้อหาจะแบ่งหัวข้อและกิจกรรมตามลำดับขั้น สื่อที่ใช้ อาจเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อที่เหมาะสมกับนักเรียน เช่น แผ่นภาพโปรงใส สไลด์ ภาพยนตร์ อาจมีกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ส่วนใหญ่บรรจุในกล่องที่มีขนาดพอเหมาะ หากไม่สามารถบรรจุในกล่องได้จะต้องกำหนดไว้ในคู่มือ

2. ชุดกิจกรรมสำหรับกิจกรรมกลุ่ม หรือชุดกิจกรรมที่ใช้กับศูนย์การเรียน เป็นสื่อสำเร็จรูปที่ใช้ในศูนย์การเรียน โดยเน้นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ

ใช้ชุดกิจกรรมประเภทนี้มักจะบรรจุในกลุ่มที่มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนของสื่อการสอนอย่างไรก็ตามวัสดุที่ไม่ใช่คือ

- 1.1 มีราคาแพงจนเกินไป
- 1.2 ขนาดเล็กหรือใหญ่เกินไป
- 1.3 แตกหรือเสี้ง่าย
- 1.4 สิ่งมีชีวิตไม่ใส่ไว้ชุดการสอนแต่จะกำหนดไว้ใน “คู่มือการใช้”

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่ม หรือแบบศูนย์การเรียนการสอนในปัจจุบันมีได้ถือว่าครูเป็นแหล่งความรู้หลักต่อไปแล้ว ดังนั้นครูที่พูดไม่เก่ง จึงไม่ต้องกังวลว่าตนเองจะเป็นครูที่ดีไม่ได้ เพราะครูทำหน้าที่เป็นผู้เตรียมสภาพการณ์ เป็นผู้อำนวยการและเป็นผู้ประสานงานการเรียนการสอน ครูไม่จำเป็นต้องเป็น “ผู้แสดง” อีกต่อไปนักเรียนจะเรียนจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผลิตสื่อการสอนตามหน่วยหัวเรื่องที่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียนแบบกิจกรรมที่เรียนว่า ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบด้วยชุดย่อยที่มีจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ๆ ในแต่ละศูนย์มีสื่อหรือบทเรียนครอบคลุมชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น ๆ สื่อที่ใช้ในศูนย์จัดไว้เป็นรูปสื่อผสมอาจใช้สื่อรายบุคคล หรือสื่อสำหรับกลุ่มที่ผู้เรียนทั้งศูนย์จะใช้ร่วมกันได้ ผู้เรียนที่เรียนจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่ม จะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มเท่านั้น หลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้วนักเรียนจะสามารถช่วยเหลือกันและกันได้เองระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีปัญหาผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลเป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นที่ระบุไว้ โดยมีห้องเรียนพิเศษที่เรียกว่า ห้องเรียนรายบุคคลที่มีคูหาจัดเตรียม ผู้เรียนจะนำชุดกิจกรรมไปใช้ในคูหา เมื่อจบแล้วจะทำแบบทดสอบเพื่อประเมินความก้าวหน้าและศึกษาชุดต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาระหว่างเรียนผู้เรียนจะปรึกษากันได้ ผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงาน นักเรียนอาจนำชุดกิจกรรมประเภทนี้ไปเรียนที่บ้านได้ด้วยโดยมีผู้ปกครองหรือบุคลากรอื่น ๆ คอยให้ความช่วยเหลือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลจะสามารถฝึกฝนและส่งเสริมนิสัยของนักเรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีทั้งหมด 3 ประเภทคือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรยาย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่ม และชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางดังกล่าวข้างต้น ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่ม เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย โดยใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในชุดการสอนมุ่งที่

2. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่จะต้องศึกษาก่อนที่จะใช้ชุดกิจกรรม จากคู่มือให้เข้าใจเป็นสิ่งแรก จะทำให้การใช้ชุดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะคู่มือประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรม เพื่อความสะดวกสำหรับผู้ที่จะนำชุดกิจกรรมไปใช้จะต้องทำอะไรบ้าง

2.2 สิ่งที่ครูจะต้องเตรียมก่อนสอน ส่วนมากจะบอกถึงสิ่งที่มีขนาดใหญ่เกินกว่าจะบรรจุไว้ในชุดกิจกรรมได้ หรือสิ่งที่มีการเนาเปื้อย สิ่งที่ไม่ระมัดระวัง หรือสิ่งที่ต้องใช้ร่วมกับคนอื่น ซึ่งเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาแพงที่ทางโรงเรียนจัดเก็บไว้ที่ศูนย์วัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนเป็นต้น

2.3 บทบาทของนักเรียนจะเสนอแนะว่านักเรียน จะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนอย่างไร

2.4 การจัดชั้นเรียนควรจัดในรูปแบบใดเพื่อความเหมาะสมของการเรียนรู้ และการร่วมกิจกรรมของชุดกิจกรรมนั้น ๆ (สำหรับชุดกิจกรรมแบบกลุ่มเขียนแผนผังประกอบ)

2.5 แผนการสอนซึ่งประกอบด้วย

2.5.1 หัวเรื่อง กำหนดเวลาเรียน จำนวนผู้เรียน

2.5.2 เนื้อหาสาระควรเขียนสั้น ๆ กว้าง ๆ ถ้าต้องการรายละเอียดควร

นำไปไว้ในเอกสารประกอบการเรียน

2.5.3 ความคิดรวบยอด หรือหลักการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นจากเนื้อหาสาระ

2.5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง จุดประสงค์ทั่วไป และ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.5.5 สื่อการเรียน กิจกรรมการเรียน การประเมิน แผนการสอนนี้เป็นแนวทางที่ครูจะทำการสอนได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอนการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

3. วัสดุประกอบการเรียน ได้แก่ พวงสิ่งของหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จะให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า เช่น เอกสาร ตำรา บทความย่อ แผนภูมิ วัสดุ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ควรมีอย่างสมบูรณ์อยู่ในชุดกิจกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. บัตรงาน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม บัตรงานนี้อาจจะเป็นกระดาษแข็งหรืออ่อนตามขนาดที่เหมาะสมกับวัยเรียน ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนคือ

4.1 ชื่อบัตร กลุ่ม หัวเรื่อง

4.2 คำสั่ง ว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง

4.3 กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนของการเรียน

นิภาวรรณ เจริญวัย (2551, น. 12 – 13) ได้เสนอขั้นตอนการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ โดยอาจจะกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือการบูรณาการกับเนื้อหารายวิชา
2. จัดเป็นหน่วยการสอนแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอนสำหรับการสอนแต่ละครั้ง ซึ่งอาจจะเป็นหน่วยเรียนวิชาละประมาณ 60 นาที 120 นาที หรือ 180 นาที โดยขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชาหรือระดับชั้น
3. กำหนดหัวเรื่องแบ่งเนื้อหาของหน่วยการสอนแต่ละครั้งเป็นเนื้อหาย่อย ๆ หรือที่เรียกว่า หัวเรื่อง โดยพิจารณาจากกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหานั้น ๆ ประกอบกัน
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการกำหนดจะกำหนดมาจากหัวเรื่องโดยพิจารณาว่าในหัวเรื่องนั้นมีสาระสำคัญ หรือเกณฑ์อะไรที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้หรือเกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้
5. กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้จุดประสงค์ก็เพื่อที่จะทราบได้ว่าผู้เรียนควรจะต้องมีพฤติกรรมอย่างไรหลังจากการเรียนการสอนนั้น ๆ แล้ว
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
7. กำหนดการประเมินผล การกำหนดแบบประเมินผลจะพิจารณาจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยการประเมินว่าผู้เรียนสามารถบรรลุประสงค์ของการสอนที่วางไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอนในขั้นนี้จะพิจารณาว่าในลักษณะของเนื้อหาและลักษณะของผู้เรียน สื่อชนิดใดหรือกิจกรรมแบบใดจึงจะสอดคล้องและทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนได้มากที่สุด
9. การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เมื่อสร้างชุดกิจกรรมเสร็จแล้วมีความจำเป็นที่จะต้องนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ และชุดกิจกรรมดังกล่าวสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เพียงไร เมื่อพบว่ามิชอบก็พร้อมที่จะแก้ไขจนทำให้การสอนบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้
10. การใช้ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงแล้ว จึงสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนปกติได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั่วไปจะมีขั้นตอนต่าง ๆ ในการใช้ดังนี้
  - 10.1 ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาความรู้พื้นฐานก่อนเรียนเนื้อหาเพื่อเข้าสู่บทเรียน
  - 10.2 ชั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้
  - 10.3 ชั้นสรุปบทเรียน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเรียนเนื้อหานั้น ๆ

2. การนำเข้าสู่บทเรียน

3. การประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

4. การสรุปบทเรียน

5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อพิจารณาว่านักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบไปด้วย การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ จัดเป็นหน่วยการสอน กำหนดหัวเรื่อง กำหนดมโนทัศน์และหลักการ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการสอน กำหนดการประเมินผล เลือกลงและผลิตสื่อการสอน การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมและการใช้ชุดกิจกรรม

2.4.5 ประโยชน์และคุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

บุญเกื้อ ครอบหาเวช (2545, น. 85 - 86) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้จัดเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่มีความนิยมอย่างแพร่หลายเนื่องจากมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนหลายประการคือ

1. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมแต่ละคน
2. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเองหรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย
3. ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ได้ทุกสถานการณ์และทุกเวลา
4. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความเข้าใจให้แก่ครูเพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที
5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน
6. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
8. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะสื่อประสม (Multi – Media) ที่ได้จัดไว้ในระบบ เป็นการแปรเปลี่ยนกิจกรรมและช่วยรักษาระดับความสนใจของผู้เรียน ตลอดเวลา

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ทำให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ พิจารณาข้อมูลและฝึกรับผิดชอบและการตัดสินใจ

4. เป็นแหล่งความรู้ที่ทันสมัยและคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้

5. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองส่งเสริม การศึกษานอกระบบ เพราะสามารถนำไปใช้ได้ทุกเวลาและไม่จำเป็นต้องใช้ในโรงเรียน

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครู ช่วยแก้ปัญหาความ แตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ มีโอกาสในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ มีแรงจูงใจในการเรียนและเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

2.4.6 การหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของสื่อ เป็นการนำสื่อไปทดลองใช้ตามขั้นตอนและนำผลที่ได้จากการ ทดลองไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการสอนจริงซึ่งการหาประสิทธิภาพของสื่อมีนักวิชาการได้ กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของสื่อดังนี้

เผชญิ กิจระการ (2546, น. 44 – 51) กล่าวว่าวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้าง ขึ้นมี 2 วิธีดังนี้

1. วิธีหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหา ประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินใจคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดย อาศัยผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และ ความสามารถในด้านนำไปใช้ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพ ต่อไป

2. วิธีหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไป ทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการ หาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือ กระบวนการเรียนระหว่าง หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมาย แตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะขอยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2. พิจารณาจากผลระหว่างดำเนินการและผลเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการโดยเฉลี่ย อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 80) กรณีใช้การสอนหลายครั้ง มีเนื้อหาสาระมาก เช่น 3 บทขึ้นไป มีการวัดผลระหว่างเรียน (Formative) หลายครั้งเกณฑ์ 80/80 มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม (E_2)

การหาประสิทธิภาพใช้สูตรดังนี้

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนที่สอบได้ของทุกคน} \times 100}{\text{ผลรวมของคะแนนเต็มจากทุกคน}}$$

ประสิทธิภาพจึงเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ย เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งต้องมีค่าสูงจึงจะชี้ถึงประสิทธิภาพได้ กรณีใช้ร้อยละ 80

“80 ตัวแรก” ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนที่สอบได้ระหว่างดำเนินการ (นั่นคือระหว่างเรียนหรือระหว่างการทดลอง) มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

“80 ตัวหลัง” ซึ่งประสิทธิภาพของผลโดยรวม เกิดจากการนำคะแนนจากการวัดโดยรวม เมื่อสิ้นสุดการสอนหรือสิ้นสุดการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

การกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับว่าสื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ คือ ด้านความรู้ ความจำ E_1/E_2 มีค่า 80/80 ขึ้นไป ด้านทักษะปฏิบัติ E_1/E_2 มีค่า 70/70 ขึ้นไป โดยที่ E_1/E_2 ต้องไม่แตกต่างกันเกินร้อยละ 5 (กรมวิชาการ, 2545, น. 64)

กชกร ธิปัตติ และ มานิตย์ ยอดเมือง (2547, น. 240) กล่าวถึง ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพของสื่อดังนี้

1. แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) เป็นการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับผู้เรียน 1 - 3 คนโดยทดลองกับเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน การทดลองแต่ละครั้งจะต้องมีการปรับปรุงสื่อให้ดีขึ้น

2. แบบกลุ่ม (1 : 10)

เป็นการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการปรับปรุงจากการทดลองครั้งแรกไปทดลองกับผู้เรียน 6 - 10 คน ที่มีความสามารถคละกัน แล้วทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น

3. แบบภาคสนาม (1 : 100) เป็นการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการปรับปรุง

การแปลผล E.I

1. E.I เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุด ไม่สามารถกำหนดได้เพราะค่าต่ำกว่า - 1.00 และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่า ผลคะแนนสอบก่อนเรียน มากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่าระบบการเรียนรู้หรือสื่อที่สร้างขึ้นไม่มีคุณภาพ

2. ถ้าค่า E.I เท่ากับ 0.6240 ควรใช้ข้อความว่า ดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6240 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550 ข, น. 161) กล่าวถึงการหาดัชนี ประสิทธิภาพไว้ว่า เป็นการวิเคราะห์จากคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้กับคะแนนเต็มทั้งก่อนเรียนและ หลังเรียน ซึ่งเกณฑ์การยอมรับว่าชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง จะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็มหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}$$

สรุปได้ว่า การหาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค เป็นการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยกับคะแนนเต็มก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเกณฑ์การ ยอมรับประสิทธิผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนเป็นการวางแนวทางและเป้าหมายไว้ล่วงหน้าอย่างเป็น ระบบและมีประสิทธิภาพ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมี คุณลักษณะด้านใด สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2546, น. 33) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำมวล ประสพการณ์สำหรับการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2549, น. 58) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด

เพราะได้เตรียมการสอนอย่างรอบคอบ เมื่อครูเกิดความพร้อมย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ่ม ทำให้
นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจน อันส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดี

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2548, น. 164) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการ
เรียนรู้ไว้ดังนี้

1. กำหนดแนวทางให้ผู้สอน จะสอนอะไร จะสอนทำไม จะสอนอย่างไรและจะ
ประเมินผลอย่างไร

2. ทำให้ผู้สอนมั่นใจในการสอนเพราะได้เตรียมการไว้พร้อมแล้ว

3. ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ เพราะผู้สอนมีความพร้อม มีความมั่นใจและ
ทราบเนื้อหาที่จะสอนแล้ว

4. ทำให้ประหยัดเวลาในการสอน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2549, น. 58) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้หรือ
แผนการสอน เปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกร หรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง
วิศวกร หรือสถาปนิกจะขาดมิได้ฉันทใด ผู้เป็นครูก็ขาดแผนการสอนไม่ได้ฉันทนั้นผลดีของการทำ
แผนการสอนสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้
และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยให้ครูผู้สอน มีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้
ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่า การสอนของตนได้ดำเนินการไปในทิศทางใด สอนอะไร
ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดผลประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีจัดการเรียนรู้ การ
จัดหาและใช้สื่อ แหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการการศึกษา

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ และความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน
สำหรับประกอบการประเมิน เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูผู้สอนให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ ที่เป็นตัวกำหนดโปรแกรมหรือแนวทางการสอน
ไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ครูมั่นใจในการสอนว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือครูที่มาสอนแทนก็
สามารถสอนได้ด้วยคามมั่นใจ ประหยัดเวลา และมีประสิทธิภาพ ครูที่จัดทำแผนการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งวัด
ถึงความเป็นครูมืออาชีพ

และประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้)

5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ ในกรณีที่มีปัญหาในการนำไปใช้หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้

6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. แปลความได้ตรงกันแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

8. มีบูรณาการแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, น. 126) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องช่วยให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวทางการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้าไว้อย่างละเอียด รอบคอบ มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบมีความสอดคล้องกับหลักสูตร โดยครูผู้สอนคอยชี้แนะ ส่งเสริม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้

2.5.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

วัฒนาพร กระจับทุกซ์ (2543, น. 83 - 136) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

จัดการเรียนรู้ ครูจะเขียนเนื้อหาสาระรายละเอียด ทั้งหมดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหัวข้อที่อยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ก็ได้ แต่หากรายละเอียดของเนื้อหาไม่มากควรเขียนเฉพาะหัวข้อเรื่องเนื้อหา นั้น ๆ ไว้ ส่วนรายละเอียดให้นำไปไว้ในส่วนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ หรือนำส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระของทุกแผนการจัดการเรียนรู้ แยกไว้อีกเล่มหนึ่งต่างหากเป็นเอกสารประกอบการสอนก็ได้

3. กิจกรรมการเรียนการสอน คือ สภาพการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ จึงเป็น ความสามารถและทักษะของครูมืออาชีพในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผล กิจกรรมการ เรียนการสอนควรมีลักษณะดังนี้

- 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา
- 3.2 ฝึกกระบวนการที่สำคัญให้กับผู้เรียน
- 3.3 เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน
- 3.4 เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง
- 3.5 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนการสอนและตามจุดหมายของ หลักสูตรได้ดียิ่งขึ้นหรือเร็วขึ้น จากการศึกษาวิจัย พบว่า สื่อประเภทต่าง ๆ มีประสิทธิผลช่วยให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ในระดับที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีวัดและประเมินผล การวัดและการประเมิน จัดเป็นกิจกรรม สำคัญที่สอดแทรกอยู่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ก่อนการเรียน การสอนจะเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ระหว่างการเรียนการสอน จะเป็น การประเมินเพื่อปรับปรุงผลการเรียนและเพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนของตนเป็นระยะ ๆ และเมื่อ สิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา/ภาคเรียน จะเป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนเพื่อ ตรวจสอบให้แน่ชัดว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2550, น. 121) กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
  - 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
  - 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ตัวชี้วัด)
  - 1.3 คำอธิบายรายวิชา

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ครูจะต้องศึกษาหลักสูตร เพื่อให้เข้าใจสาระมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด โครงสร้างรายวิชา คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ ตลอดจนศึกษารูปแบบการเขียนแผนรวมไปถึงแนวทางการวัดและประเมินผลอีกด้วย

2.5.5 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นส่วนสำคัญ ควรจะต้องจัดทำรายละเอียดอย่างชัดเจน นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น. 213 - 216) กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ส่วนนำ : รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนคาบ

1. จุดประสงค์การเรียนรู้
2. สาระการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผลและประเมินผล
5. แหล่งเรียนรู้
6. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น. 8) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ส่วนนำ : แผนการจัดการเรียนรู้ที่ วิชา ชั้น เรื่อง จำนวนคาบ

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. ชนิดของสมรรถภาพ
4. ประสบการณ์เดิม
5. สาระการเรียนรู้
6. ลำดับขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
7. สื่อการเรียนรู้
8. การวัดผลและประเมินผล
9. กิจกรรมสืบเนื่อง/กิจกรรมเสนอแนะ

วัดความพึงพอใจนั้นได้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กล่าวไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่า เท่าที่ต้องการ ควรแก้ความต้องการ เต็มเท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการ เมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” หมายถึง ชอบใจ นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอื่น ๆ ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ดังนี้

ศุภศิริ โสมาเกตู (2544, น. 49) สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึก พึงใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติการเรียนการสอนและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

วัชรภรณ์ กองมณี (2546, น. 52) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางบวก และความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาและสถานการณ์เปลี่ยน

อเนก สุวรรณบัณฑิต และคณะ (2548, น. 145) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง กระบวนการที่กระตุ้นให้บุคคลเคลื่อนไหวหรือแสดงพฤติกรรมไปยังจุดหมายหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีแรงจูงใจเป็นตัวผลักดัน ซึ่งมีความต้องการสิ่งจูงใจและแรงขับเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยมีกระบวนการในการจูงใจอย่างเป็นลำดับขั้น

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2550, น. 176) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะความรู้สึกนั้นทำให้บุคคลเอาใจใส่และอาจกระทำการบรรลุถึงความมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ ในทางบวกหรือรู้สึกในทางที่ดี และเป็นความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นความรู้สึกพอใจต่อการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจที่มีต่อการได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.6.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจเป็นการศึกษาตามกฎทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ดังนี้

Scott (1970, น. 240, อ้างถึงใน ศุภศิริ โสมาเกตู, 2544, น. 49) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลในเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะต้องมีความหมายกับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้กระบวนการทำงานและควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใต้เป้าหมายของงาน จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้

รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพสูงควรมีหลักดังนี้

- 3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายแน่นอนว่าต้องการถามอะไร
- 3.2 สร้างคำถามให้ตรงตามจุดประสงค์
- 3.3 เรียงข้อคำถามตามลำดับ
- 3.4 ไม่ควรให้ตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อไม่ให้ความร่วมมือหรือ

ตอบโดยไม่ตั้งใจ

4. ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากใจน้อยที่สุด ควรใช้คำถามปลายเปิดโดยกาเครื่องหมายในแบบสอบถามเท่านั้น การสร้างข้อคำถามให้มีลักษณะดังนี้

4.1 ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ข้อความที่สั้นกะทัดรัด เป็นข้อความที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงสติปัญญา ระดับการศึกษาและความสนใจของผู้ตอบ

- 4.2 แต่ละข้อถามเพียงปัญหาเดียว
- 4.3 หลีกเลี่ยงคำถามที่ตอบได้หลายทาง
- 4.4 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่าย และไม่สามารถตอบได้
- 4.5 หลีกเลี่ยงคำตอบตีความแตกต่าง เช่น บ่อย ๆ เสมอ ๆ รวย โง่
- 4.6 ไม่ใช่คำถามที่เป็นการนำผู้ตอบไปตามแนวหนึ่งแนวใด
- 4.7 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความยากลำบากใจ หรืออึดอัด
- 4.8 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้วหรือวัดด้วยวิธีอื่นดีกว่า
- 4.9 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ
- 4.10 คำถามครอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง ทุกคนเลือกตอบได้ตรงตามความจริงและ

ความคิด

นพพร ธนะชัยพันธ์ (2550, น. 6) ได้ออกแบบการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจไว้ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

2. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ
3. กำหนดรูปแบบของแบบประเมิน
4. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจฉบับร่าง
5. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 - 5 คน
6. ปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม หรือตัดทิ้งตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
7. นำไปใช้และนำคะแนนไปคำนวณ

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจมีวิธีการวัดหลายวิธี ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนต้องการวัดแบบใดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนและผู้สอนสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด เป้าหมายขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติ และความรู้สึกตามเกณฑ์การวัด ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจควรดำเนินการตามขั้นตอนให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อให้แบบประเมินความพึงพอใจมีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนต้องการประเมินควบคู่กับนวัตกรรมที่สร้างขึ้น การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวัดแบบประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งจะแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับคือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด

2.7 บริบทโรงเรียนกุดปลาข้าวราษฎร์บำรุง

2.7.1 ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนกุดปลาข้าวราษฎร์บำรุง เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ตั้งอยู่หมู่บ้านเกษมสุข หมู่ที่ 2 ตำบลกุดปลาข้าว อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46160

พื้นที่โรงเรียน	9 ไร่ 3 งาน
ปรัชญาโรงเรียน	นตถิ ปัญญา สมาอาภา “แสงสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี”
อักษรย่อของโรงเรียน	ก.ป.
คำขวัญ	ศึกษาดี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม กิจกรรมเด่น เป็นประชาธิปไตย ทฤษฎีใหม่ในโรงเรียน

2.7.2 ข้อมูลบุคลากรในโรงเรียนกุดปลาข้าวราษฎร์บำรุง

1. ผู้บริหารสถานศึกษา	จำนวน 1 คน
2. รองผู้บริหารสถานศึกษา	จำนวน 1 คน
3. ครูสายปฏิบัติการสอน	จำนวน 18 คน
4. นักการภารโรง	จำนวน 1 คน

ปัจจุบันสภาพการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในภาพรวม ยังมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ เห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วนคือ สาระการอ่าน เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถจับใจความ ตีความ วิเคราะห์ความและสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนร่วมกันและช่วยเหลือกันในการเรียน เมื่อใช้ควบคู่กับชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเห็นได้จากงานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศดังนี้

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

รัตติกกร ภิรมย์ไกรภักดิ์ (2552, น. 67 - 68) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ ผลการศึกษาปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.95/80.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 0.6217 และ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นที่น่าพอใจ

อภิชาติ ชมพูทัศน์ (2552, น. 152) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีประสิทธิภาพ 83.48/81.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เจตคติของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และกลุ่มนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและการคิดวิเคราะห์ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้ชุดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .017 แต่ทั้งสองกลุ่มมีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

มณฑา จันทรีโช (2555, น. 83) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.38/87.02 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.69 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้า และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

เกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์ (2555, น. 71 - 73) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน” ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 86.06/88.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นารี ศรีปัญญา (2556, น. 103 - 104) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค” ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.65/85.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึก มีค่าเท่ากับ 0.70 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ปิยวรรณ ปาโส (2558, น. 97 - 100) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.17/82.92 ซึ่งสูงกว่า

เปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าการตอบสนองด้านการอ่านและเปรียบเทียบความก้าวหน้าการตอบสนองด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละคน

Kessler (2004, pp. 829 - A) ได้ศึกษาเชิงสำรวจประสบการณ์ของผู้สอนสาขาวิชาครุศาสตร์ ในการใช้ชุดการสอนเป็นสื่อในการเรียนแบบร่วมมือ จากตัวอย่างการใช้ชุดการสอนในการเรียนแบบร่วมมือในภาพรวมระดับชาติ เป็นวิธีการใช้แก้ปัญหาด้านศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน พบว่า มีการใช้ชุดการสอนในการเรียนแบบร่วมมือ อย่างแพร่หลายในครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิผลในการศึกษาเกี่ยวกับสื่อการเรียนสามารถนำไปใช้อย่างได้ผลทุกระดับชั้นในหลายสาขาวิชา รวมทั้งในสถานศึกษาทุกระดับ

Williams (2005, pp. 529 - A) ได้ศึกษาผลกระทบของการสอนโดยชุดการสอนเปรียบเทียบกับวิธีสอนแบบดั้งเดิม ที่มีต่อความเข้าใจในการคูณของนักเรียนเกรด 3 โดยใช้ชุดการสอน ที่ออกแบบสำหรับชั้นเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เกรด 3 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนดั้งเดิมแบบรายบุคคล การบรรยายในชั้นเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุมส่วนในกลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนโดยชุดการสอน และมีการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถทางการเรียนโดยมีคะแนนความเข้าใจในการศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งแสดงว่า การสอนโดยชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และวิธีการมากกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

Alhaidari (2007, pp. 78 - 108) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ คำศัพท์และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนซาอุดีอาระเบีย การศึกษาผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในโรงเรียนอิสลามซาอุดี ISA (International Accounting Standard) ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ซึ่งเป็นการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในหลักสูตรการอ่าน ISA เป็นโรงเรียน 2 ภาษา คือภาษาอังกฤษและภาษาอาราบิกกับหลักสูตรอเมริกันและซาอุดีอาระเบีย ภาษาอาราบิกและศาสนาของซาอุดีอาระเบียได้รวมอยู่ในระบบการศึกษา ในขณะที่วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ จะมีผลต่อระบบการศึกษาของทางอเมริกา การศึกษาใช้นักเรียน 4 คนของ ISA ผู้วิจัยได้วัดประเมินผลก่อนและหลังการศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความเชี่ยวชาญด้านภาษา ผู้วิจัยได้ประเมินหลังการทดลองด้านเจตคติในการเรียนแบบร่วมมือและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม และทั้งการทดลองได้ประเมินก่อนและหลัง ผู้วิจัยได้พัฒนาการวัดประเมินผลเจตคติของครูที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างการทดลองและการเปรียบเทียบกลุ่มที่มีการวัดประเมินผลทั้งหมด ผลการวิจัยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบทั้งด้านคำศัพท์และความเชี่ยวชาญและเจตคติในการเรียนแบบร่วมมือ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุตปลาควาราชฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 21 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ชนิด ประกอบด้วย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่าน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน

3.2.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ชุด

3.3.1.5 วิเคราะห์และแบ่งเนื้อหาออกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อย เพื่อให้สอดคล้องกับเวลาที่ใช้ในการสอน ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 12 ชั่วโมง

ตารางที่ 3.1

เนื้อหาและเวลาของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	เวลา/ ชั่วโมง
1	เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	3
2	เรื่อง การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	3
3	เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ	3
4	เรื่อง การอ่านเพื่อวิเคราะห์	3
	รวม	12

3.3.1.6 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดเทคนิควิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค

3.3.1.7 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่าน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผนดังนี้

1. เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
2. เรื่อง การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
3. เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ
4. เรื่อง การอ่านเพื่อวิเคราะห์

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.3.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกประเด็น และมีผลการประเมินโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.36 ซึ่งอยู่ในระดับ เหมาะสมมาก (ภาคผนวก ก, น. 191)

3.3.1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คือ ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.3.1.12 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุศโลบลาค้าวราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 21 คน

3.3.2 การสร้างและหาคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือการใช้หลักสูตร หนังสือเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 เพื่อให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3.3.2.2 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.3.2.3 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ กำหนดขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ชุดดังนี้

- ชุดที่ 1 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- ชุดที่ 2 การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- ชุดที่ 3 การอ่านเพื่อตีความ
- ชุดที่ 4 การอ่านเพื่อวิเคราะห์

จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 1 คน หาข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ พบข้อบกพร่องคือ ความไม่ชัดเจนด้านการใช้ภาษา เนื้อหาและกิจกรรมมากเกินไปทำให้การปฏิบัติกิจกรรมไม่ทันตามเวลาที่กำหนด จึงได้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปทดลองในครั้งต่อไป

2. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ครั้งที่ 2 โดยนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ได้ปรับปรุงจากการทดลองแบบ 1 : 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (โรงเรียนเดียวกันกับแบบ 1 : 1) โดยนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ได้รับการปรับปรุงจากการทดลองแบบ 1 : 1 มาทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน ที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มเดิม และไม่ใช้กลุ่มเป้าหมาย โดยเป็นนักเรียนเก่ง 3 คน นักเรียนปานกลาง 3 คน นักเรียนอ่อน 3 คน ผลการทดลองพบว่า จัดการเรียนรู้ได้ตามเวลา บางกิจกรรมภาพประกอบน้อยไม่น่าสนใจ ลดจำนวนข้อคำถามในแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมให้น้อยลง ปรับปรุงความยากของเนื้อหาเพื่อให้มีความเหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดลองปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง นำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จากนั้นจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4. ทดลองภาคสนาม นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนกุศโลบลาคำวราชวรวิหาร อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 21 คน

3.3.3 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทราบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มาตรฐานการเรียนรู้ ศึกษาเนื้อหา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน

3.3.3.2 วิเคราะห์เนื้อหา สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกัน เพื่อกำหนดข้อสอบที่ต้องการจริงและส่วนที่ออกเกิน

3.3.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี จำนวน 60 ข้อ ต้องการใช้จริงจำนวน 30 ข้อ

3.3.3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จำนวนข้อสอบกับจุดประสงค์

3.3.4.2 นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียน โดยกำหนดน้ำหนักและเลือกใช้ข้อความแสดงความรู้สึกใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผล รวมทั้งสิ้น จำนวน 19 ข้อ การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ต (Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 70 - 71) ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มาก
คะแนน	3	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	น้อย
คะแนน	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

นำคะแนนจากการประเมินมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบเกณฑ์การประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 70 - 71) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.4.3 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบรูปแบบและความเหมาะสมของข้อคำถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3.4.4 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.9) เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของข้อคำถามและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3.4.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.4.2.2 แบ่งนักเรียนกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยคณะกรรมการประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 คน นักเรียนอ่อน 1 คน

3.4.2.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 4 ชุด ใช้เวลา 4 สัปดาห์ รวมเวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

3.4.2.4 ทำการทดสอบย่อยระหว่างเรียนเป็นการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านของแต่ละเนื้อหา นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล

3.4.2.5 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post - Test) เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ

3.4.2.6 สอบถามความพึงพอใจด้วยแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

3.4.2.7 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยได้ดำเนินการดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2

3.5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการทดสอบค่าสถิติ t (Dependent Sample T - Test) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}} \quad (3-3)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 $\sum$ แทน ผลรวม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพภาพของเครื่องมือ

3.6.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, น. 206)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-4)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้ (ข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัด)
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.6.2.2 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty Index) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 97)

$$p = \frac{Ru + RI}{2f} \quad (3-5)$$

เมื่อ p แทน ค่าความยาก
 Ru แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 RI แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

3.6.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตรของเบรนนัน (Brennan) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 106)

$$\text{สูตร 2} \quad E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \quad (3-8)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.6.2.6 การหาดัชนีประสิทธิผล (E.I) ใช้สูตรดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550 ข, น. 161)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็มหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}$$

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติสำหรับเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางใช้ค่าสถิติ t - test (Dependent Samples) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 133)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad (3-9)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ผลต่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมยกกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคะแนนแต่ละคู่

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน T - Distribution
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการวิเคราะห์ โดยสรุปแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เลข ที่	คะแนน ก่อน เรียน	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3		ชุดที่ 4		รวม		คะแนน หลัง เรียน	
		คะแนนระหว่างเรียน	ทดสอบย่อย	คะแนนระหว่างเรียน	ทดสอบย่อย	คะแนนระหว่างเรียน	ทดสอบย่อย	คะแนนระหว่างเรียน	ทดสอบย่อย	คะแนนระหว่างเรียน	ทดสอบย่อย		รวมทั้งหมด
	30	40	10	40	10	40	10	40	10	160	40	200	30
8	16	31	9	31	8	36	10	30	8	128	35	163	24
9	17	31	10	32	10	31	8	33	8	127	36	163	25
10	18	32	9	35	10	28	8	31	8	126	35	161	25
11	19	31	9	35	8	31	8	30	8	127	33	160	23
12	17	31	9	36	10	30	8	37	10	134	37	171	26
13	16	31	8	32	10	29	8	33	9	125	35	160	25
14	11	31	10	32	10	36	10	32	8	131	38	169	24
15	16	31	9	32	8	33	9	37	10	133	36	169	25
16	18	36	9	32	9	36	10	30	10	134	38	172	26
17	18	31	9	34	9	30	10	35	9	130	37	167	27
18	17	33	8	32	9	34	8	32	8	131	33	164	23
19	17	31	8	32	10	29	10	34	9	126	37	163	25
20	14	34	10	32	8	36	8	37	8	139	34	173	24
21	13	34	9	32	9	29	9	37	8	132	35	167	25
รวม	317	671	188	695	193	670	190	702	186	2738	757	3495	522
เฉลี่ย	15.10	31.95	8.95	33.10	9.19	31.90	9.05	33.43	8.86	130.38	36.05	166.43	24.86
S.D.	2.68	2.06	0.74	1.70	0.87	3.05	0.97	2.69	0.79	3.83	1.75	4.62	1.15
ร้อยละ	50.32	79.88	89.52	82.74	91.90	79.76	90.48	83.57	88.57	81.49	90.12	83.21	82.86

E1/E2 = 83.21/82.86

ตารางที่ 4.3

คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ก่อนเรียน	21	30	15.10	2.68	50.32
หลังเรียน	21	30	24.86	1.15	82.86

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนจำนวน 21 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 15.10 ของคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.32 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.68 คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 24.86 ของคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.86 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.15 ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.86

ตารางที่ 4.4

ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรม การเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกปฏิบัติ				
กิจกรรมและจากการทดสอบย่อยของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1)	50	41.61	4.62	83.21
คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_2)	30	24.86	1.15	82.86

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 41.61 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.21 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.62 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 24.86 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.86 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15 ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนที่ได้จากการสอบ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	คะแนน	ร้อยละ
21	13	25	12	40.00
รวม	317	522	205	
คะแนนเฉลี่ย	15.10	24.86	9.76	32.54
S.D.	2.68	1.15	2.72	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนเรียนคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.10 จากคะแนนรวม 317 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.68 และหลังเรียนคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.86 จากคะแนนรวม 522 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15 พบว่า นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบความสามารถด้านการอ่าน ภาษาไทยก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t
ก่อนเรียน	21	15.10	2.68	50.32	16.46*
หลังเรียน	21	24.86	1.15	82.86	

หมายเหตุ . มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.8

ค่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 เรื่อง ดังนี้

ข้อ	รายการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านเนื้อหา	4.20	0.42	มาก
2	ด้านรูปแบบ	4.15	0.56	มาก
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.25	0.43	มาก
4	ด้านสื่อการเรียนรู้	4.07	0.64	มาก
5	ด้านการวัดผลประเมินผล	4.11	0.51	มาก
	คะแนนรวมเฉลี่ย	4.17	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ($\bar{x} = 4.25$) รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.20$) ด้านรูปแบบ ($\bar{x} = 4.15$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.11$) และด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.07$) ตามลำดับ ดังรายละเอียดตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อ	ความพึงพอใจของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
4	ด้านสื่อการเรียนรู้			
4.1	บัตรข้อความในชุดกิจกรรมน่าสนใจ	4.29	0.72	มาก
4.2	นักเรียนสนุกสนานและร่วมมือกันปฏิบัติ กิจกรรม	3.90	0.83	มาก
5	ด้านการวัดผลประเมินผล			
5.1	นักเรียนชอบที่ได้ทราบผลคะแนน ระหว่างเรียน	4.05	0.92	มาก
5.2	นักเรียนชอบที่แบบทดสอบน่าสนใจ	4.24	0.77	มาก
5.3	นักเรียนชอบเมื่อมีการทดสอบย่อย	3.95	0.86	มาก
5.4	นักเรียนชอบที่ค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง	4.19	0.81	มาก
	คะแนนรวมเฉลี่ย	4.17	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 4 ชุด โดยรวมอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{x} = 4.17$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับคือนักเรียนสนุกสนานกับการทำงานกลุ่ม ($\bar{x} = 4.38$) ระบบกลุ่มทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.33$) บัตรข้อความในชุดกิจกรรมน่าสนใจและการทำแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดี ($\bar{x} = 4.29$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพกำหนดเกณฑ์ 80/80

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน

5.1.3 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

5.1.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้

5.2 สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ฐานความรู้เดิม และศักยภาพของผู้เรียนนักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถความถนัดและความสนใจที่แตกต่างกัน นักเรียนมีโอกาสได้แสดงออกมีปฏิสัมพันธ์กับครูมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและสภาพแวดล้อมทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตีบุญเกื้อ ควรรหาเวช (2545, น. 85 - 86) ได้กล่าวถึงข้อดีและประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคล สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงความมุ่งหมาย ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการเคารพนับถือความคิดของผู้อื่นและช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น และยังเป็นสื่อที่ช่วยลดภาระของครู สร้างความมั่นใจให้กับครูมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551, น. 21) การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและสรุปความอย่างเป็นระบบ รู้จักคิดและแก้ปัญหาเป็น การปฏิบัติตามขั้นตอนในแบบฝึกจะทำให้ นักเรียนมีวินัยในตนเอง รู้จักกตัญญูทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน บนพื้นฐานความเป็นประชาธิปไตยสอดคล้องกับแนวคิดของ สุจิต เหมวัล (2555, น. 38 - 39) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้อื่น ๆ อย่งได้ สัดส่วนสมดุลกัน เป็นการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา คำเอี่ยม (2552, น. 109 - 110) เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.08/86.43 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพิมล แสนนาม (2553, น. 116) เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองแคน ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.19/82.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัย วิษณุ อุพลรัมย์ (2555, น. 84 - 85) เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.61/85.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชุดการสอน ที่มีต่อการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ การใส่ใจในการเรียนและ ความสามารถในการแปลความหมายของนักเรียนชั้นปีที่เจ็ด หรือเทียบเท่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 งานวิจัยของ Armstrong (2003, p. 884) เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบการจัดกลุ่ม นักเรียน โดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นทีม งานวิจัยของ Kessler (2004, pp. 829 - A) เรื่อง การศึกษาเชิงสำรวจประสบการณ์ของผู้สอนสาขาวิชาครุศาสตร์ ในการใช้ชุดการสอนเป็นสื่อ ในการเรียนแบบร่วมมือ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติเป็นต้น

5.3.3 ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.6550 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.6550 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.50 หมายความว่านักเรียนมีความรู้ เพิ่มขึ้น มีความก้าวหน้าและมีพัฒนาการทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกร ภิรมย์ไกร ภักดิ์ (2552, น. 67 - 68) เรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิง วิเคราะห์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ พบว่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 0.6217 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 62.17 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑา จันทรีไข่ (2555, น. 83) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยโดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ ควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.69 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้า และ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ นารี ศรีปัญญา (2556, น. 103 - 104) เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค พบว่า ดัชนีประสิทธิผลทักษะด้านการอ่านและ การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 0.70 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการ เรียนคิดเป็นร้อยละ 70.00

5.3.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทย โดยการใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุดนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนตามแนวทางการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค อีกทั้งรูปแบบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย ดูแปลก ตาน่าสนใจ ไม่รู้สึกเบื่อในการทำกิจกรรม ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหาในกิจกรรม ช่วยสร้างความ

ร่วมมือเทคนิค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.17/82.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.4.1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยคำแนะนำพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นครูจึงต้องแนะนำนักเรียนทราบเกี่ยวกับเป้าหมายและวิธีการเรียนรู้อย่างถูกต้องเพื่อการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.4.1.2 ครูต้องศึกษารูปแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน และเรียนรู้ตามลำดับชั้นในระยะเวลาที่เหมาะสม ไม่รวบรัดขั้นตอนหรือข้ามขั้นตอนที่คิดว่าไม่สำคัญ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน

5.4.1.3 ในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยเน้นบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิก ครูต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อที่จะได้แก้ไข ส่งเสริมหรือให้กำลังใจผู้เรียนได้ตลอดเวลาครูควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีการเสริมแรงทางบวก

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1 พัฒนาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเนื้อหาอื่นที่เป็นปัญหาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

5.4.2.2 เปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ร่วมกับเทคนิคการสอนในรูปแบบอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชกร ธิปัตติ และมานิต ยอดเมือง. (2547). *การออกแบบและผลิตวัสดุหลักสูตร*
จังหวัดอุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กนกกาญจน์ ศรีตะวัน. (2554). *ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้*
แบบร่วมมือเทคนิคซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). จังหวัดบุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า*
และพัสดุภัณฑ์ (ร.พ.ส.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552 ข). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการ*
เรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.*
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย จำกัด.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียร์สโตร์.*
- กลั่นพะยอม สุระคาย. (2544). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*
ที่มีภาพการ์ตูนประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวีพัฒนา.
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. จังหวัดนครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2539). *การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.*
- กัลยา รสสูงเนิน. (2548). *ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อ*
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพุทธ
จักรวิทยา. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางเขน.
- กาญจนา เข้มศรีจันทร์. (2556). *วิธีสร้างนิสัยรักการอ่าน. สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2559*
<http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/utaradit/kanjanac/thailand01/sec02p06.html>.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). *ปกิณกะการอ่านหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.*
- กฤษณี เพ็ชรทวีพรเดชและคณะ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนวิทยาศาสตร์ นำไปสู่การจัดการ*
เรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- ณัฐฤกษ์ จันท์ตะ. (2547). การพัฒนาชุดการสอนคณิตศาสตร์ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เรื่องความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นพพร ณะชัยจันทร์. (2550). การสร้างและการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นลินี บำเลอรราช. (2540). จิตวิทยาการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นารี ศรีปัญญา (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). จังหวัดบุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นิตยา คำเอี่ยม (2552). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน). จังหวัดอุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิภาวรรณ เจริญวัย. (2551). ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยวิธีสอนแบบสืบสวนเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. จังหวัดอุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- บุญแก้ว คอระหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน SR Printing จำกัด .
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์
- บุญยภัทร สมเพชร. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านวัง ผา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหา บัณฑิต (การสอนภาษาไทย). จังหวัดเชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ปทีป เมธาคณวุฒิ. (2543). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาพันท์ พลายจันทร์. (2546). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ และบริการของห้องสมุดคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานการ วิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2551). ระเบียบวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. บุรีรัมย์: สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.

- มนตรี นิวัฒน์วงศ์. (2549). ผลของการใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ความหมายเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน). จังหวัดบุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เยาวรี ประเสริฐภักดี. (2534). "การพัฒนาการอ่าน" วารสารการอ่าน. 1(6): 1 - 2.
- เยาวลักษณ์ สารโน. (2550). การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน). จังหวัดเชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- รวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. (2552). เทคนิคการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รวีวัฒน์ สิริบาล. (2551, เมษายน-มิถุนายน). "แนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ." วารสารวิชาการ. 11(2). สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2559.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). ชุดกิจกรรมสำหรับครูเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้กลุ่มสาระสุศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ระพีพร ถิ่นปฐ. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์กับการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต จังหวัดมหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตติกร ภิรมย์ไกรภักดี. (2552). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. จังหวัดมหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น.
- โรงเรียนกุตปลาควาราชบุรีบำรุง. (2551). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกุตปลาควาราชบุรีบำรุง พุทธศักราช 2551. จังหวัดกาฬสินธุ์: โรงเรียนกุตปลาควาราชบุรีบำรุง.
- โรงเรียนกุตปลาควาราชบุรีบำรุง. (2558). รายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2558. จังหวัดกาฬสินธุ์: โรงเรียนกุตปลาควาราชบุรีบำรุง.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วารกรณ์ สามโกเศศ. (2554, 8 กันยายน). การอ่านกับชีวิตมีราคา. มติชน. 33 (12234): 6.

- ศุภศิริ โสมาเกตุ. (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. จังหวัดมหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัทธิยธนี. (2549). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมุทพร เช็นเซวานิช. (2545). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายทอง ทัทธานี. (2550). *ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าซางเหนือ*. เชียงราย: มปป.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550 ข). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). *หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สิริมณี บรรจง. (2549). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเด็กปฐมวัยกับทักษะทางภาษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2542). *แนวการศึกษาชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอน 20702 หน่วยที่ 1-7*. พิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2552). *พัฒนาทักษะการคิดพิชิตการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เลียงเชียง.
- สุจิต เหมวัล. (2555). *ศาสตร์การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรม*. จังหวัดขอนแก่น: โรงพิมพ์ทรัพย์สุนทรการพิมพ์.
- สุธิดา ศิริพงศ์. (2542). *การใช้กิจกรรมซึ่งนำการอ่านความคิดเพื่อการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการตรวจสอบความเข้าใจระหว่างอ่านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. จังหวัดเชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- Alhaidari, M.S. *"The Effectiveness of Using Cooperative Learning to Promote Reading Comprehension, Vocabulary, and Fluency Achievement Scores of Male Fourth - and Fifth-grade Students in a Saudi Arabian School,"* Dissertation Abstracts International. 67 (08): unpaginated: February, 2007.
- Farkas, R.D. (2002). *"Effect(s) of Traditional Versus Learning - Styles Instructional Methods On Seventh-Grade Students Achievement, and Transfer of Skills Through a Study of the Holocausts,"* Dissertation Abstracts International. 63(4) : 1234-A; October.
- Fuchs, L.S., Fuchs, D., and Kazdan S. (1999). *Effect of Peer - assisted Learning Strategies on High - school Students with Serious Reading Problems."* Remedial and Special Education. 20(8): 28 - 54.
- Kessler, Julie Beth. (2004). *"A Survey of Faculty Experiences Using Cooperative Learning in Teacher Education,"* Dissertation Abstracts International. 65(03): 829 - A; September.
- Sexton, A. A. *"A Cooperative of the Study Effects of Cooperative Learning on Reader Responds in a Seventh Grade Reading Classroom,"* Masters Abstracts International. 41(05): 1258 : October. 2003.
- Williams, Davenna. (2005). *"The Impact of cooperative Learning in Comparison to Traditional Instruction on the Understanding Of Multiplication in Third Grade Students,"* Dissertation Abstracts International. 66 (02): 529 - A; August.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	รหัส ท 21101	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การอ่าน	เวลา 12 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่..... เดือน.....	พ.ศ. 2559 ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2559

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1: การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ม. ๒ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อหาสาระ การรับสารจากบทอ่านให้ได้ใจความสมบูรณ์ และถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้สื่อสาร ผู้อ่านจะต้องอ่านสารให้เข้าใจและจับใจความสำคัญของสารได้ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้ความหมายโดยรวมของเรื่องหรือเข้าใจความคิดหลักของเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องฝึกให้คล่องแคล่วและนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านอย่างเต็มที่

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกหลักการและขั้นตอนในการอ่านจับใจความสำคัญได้ถูกต้อง
2. นักเรียนจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนมีความตั้งใจ สนใจและแสดงความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม

สาระการเรียนรู้

1. หลักการและขั้นตอนในการอ่านจับใจความสำคัญ
2. การอ่านจับใจความสำคัญจากบัตรข้อความเรื่อง ที่ขังได้ลงคอ

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบัตรข้อความ เรื่อง ทิ้งใต้ลงคอ นักเรียนในกลุ่ม 1 คน อ่านออกเสียงข้อความให้เพื่อนฟัง จากนั้นกลุ่มทำแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 นักเรียนในกลุ่ม 1 คน อ่านออกเสียงคำถามที่ละข้อ สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่กำหนดให้แล้วบันทึกผลการอภิปรายลงในแบบฝึกปฏิบัติ

6. นักเรียนส่งผลงานเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันตรวจแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 จากบัตรเฉลย

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มรวมคะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครูถามคะแนนแต่ละกลุ่มที่ได้รับ ครูบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละกลุ่มไว้ในแบบบันทึกคะแนน

8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปถึงหลักการและขั้นตอนในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ โดยครูชี้แนะให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญและแนวทางในการอ่านจับใจความสำคัญที่ถูกต้อง

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บัตรเนื้อหา เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
2. แบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 1
3. บัตรเฉลยกิจกรรมที่ 1

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกหลักการและขั้นตอนของการอ่านจับใจความสำคัญได้ถูกต้อง	- สังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม	- แบบ สังเกต พฤติกรรม	- สังเกตพฤติกรรมผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้ถูกต้อง	- ปฏิบัติกิจกรรม ที่ 1	- แบบฝึกปฏิบัติ กิจกรรมที่ 1	- นักเรียนทำกิจกรรมได้ ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
3. มีความตั้งใจ สนใจและแสดงความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	- สังเกตพฤติกรรม การทำงาน นักเรียน	- แบบสังเกต พฤติกรรม	- สังเกตพฤติกรรมผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูต้องคอยดูแลให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อให้ผลงานมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (ชั่วโมงที่ 2)

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียนให้นักเรียนทราบ และร่วมสนทนาเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

2. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ จากที่นักเรียนได้ศึกษาไปแล้วในชั่วโมงที่ผ่านมาเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจอีกครั้ง

3. ครูซักถามนักเรียนถึงการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ นักเรียนจะมีวิธีการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญอย่างไร จึงจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ครูโยงเข้าสู่บทเรียนเกี่ยวกับการฝึกอ่านจับใจความสำคัญจากงานเขียนที่กำหนดให้

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. นักเรียนศึกษาบัตรเนื้อหา เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ อีกครั้งเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านยิ่งขึ้น

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบัตรข้อความ เรื่อง น้ำหวานดอกไม้ นักเรียนในกลุ่ม 1 คน อ่านออกเสียงข้อความให้เพื่อนฟัง จากนั้นกลุ่มทำแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 2 ในชุดกิจกรรมที่ 1 นักเรียนในกลุ่ม 1 คน อ่านออกเสียงคำถามที่ละข้อ สมาชิกในกลุ่มตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านลงในแบบฝึกปฏิบัติ

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาบัตรข้อความ เรื่อง สารเคมีในอาหาร นักเรียนในกลุ่ม 1 คน อ่านออกเสียงข้อความให้เพื่อนฟัง จากนั้นกลุ่มทำแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 3 ในชุดกิจกรรมที่ 1 นักเรียนในกลุ่ม 1 คน เสียงคำถามที่ละข้อ สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่กำหนดให้ แล้วบันทึกผลการอภิปรายลงในแบบฝึกปฏิบัติ

4. นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มเพื่อจับสลากนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 3 นาที ดังนี้

กลุ่มที่ 1 นำเสนอผลการอภิปรายแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 2

กลุ่มที่ 2 นำเสนอผลการอภิปรายแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 3

นักเรียนแสดงความคิดเห็นการนำเสนอผลการอภิปรายของเพื่อนต่างกลุ่ม

โดยครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นแนวปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง

5. นักเรียนส่งผลงานเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันตรวจแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 2 – 3 จากบัตรเฉลย

6. ครูบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละกลุ่มไว้ในแบบบันทึกคะแนน

7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปถึงแนวทางและวิธีการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญจากเรื่อง

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	รหัส ท 21101	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การอ่านเวลา	12 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่..... เดือน.....	พ.ศ. 2559ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2559

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1: การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ม. 1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อหาสาระ การรับสารจากบทอ่านให้ได้ใจความสมบูรณ์ และถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้สื่อสาร ผู้อ่านจะต้องอ่านสารให้เข้าใจและจับใจความสำคัญของสารได้ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้ความหมายโดยรวมของเรื่อง หรือเข้าใจความคิดหลักของเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องฝึกให้คล่องแคล่ว และนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านอย่างเต็มที่

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีความรับผิดชอบช่วยเหลืองานกลุ่ม

สาระการเรียนรู้

การอ่านจับใจความสำคัญจากบัตรข้อความ เรื่อง เหยียด 10 บาท

ขั้นตอนพัฒนาการของนักเรียน

1. ครูตรวจสอบความถูกต้องของการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน
2. ครูแจ้งผลการประเมินแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 - 4 และคะแนนทดสอบย่อยหลังเรียนให้นักเรียนแต่ละคนทราบ
3. นักเรียนแต่ละคนนำคะแนนที่ได้มารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มแล้วคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นให้รางวัลกลุ่ม

1. ครูกล่าวชมเชยผลงานนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์ที่วางไว้และมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด
2. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม หากมีข้อสงสัยเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งนัดหมายการเรียนรู้ในชั่วโมงต่อไป

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรเนื้อหา เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
2. บัตรข้อความ เรื่อง เหยียด 10 บาท
3. แบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 4
4. บัตรเฉลยกิจกรรมที่ 4
5. แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. จับใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง	- ปฏิบัติกิจกรรมที่ 4	- แบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 4	- นักเรียนทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. บอกข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง	- ปฏิบัติกิจกรรมที่ 4	- แบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 4	- นักเรียนทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
3. มีความรับผิดชอบช่วยเหลืองานกลุ่ม	- สังเกตพฤติกรรมการทำงานนักเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรม	- สังเกตพฤติกรรมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป
	- ทำแบบทดสอบหลังเรียน	- แบบทดสอบหลังเรียน	- เกณฑ์การผ่านร้อยละ 80

แบบประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ชุดที่ 1 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

คำชี้แจง ครูประเมินพฤติกรรมของนักเรียนในการปฏิบัติงานกลุ่มและให้คะแนนลงในช่อง
ที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เกณฑ์การประเมิน ผู้ผ่านการประเมิน ต้องได้คะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไป

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความสนใจ	กล้าแสดงออกและร่วมมือ	ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี	การนำเสนอผลงาน	คุณภาพของงาน	รวม	สรุปผล การประเมิน	
		ค	ค	ค	ค	ค		๒๐	ผ่าน
	รวม								
	รวมเฉลี่ย								
	ร้อยละ								

เกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 16 คะแนนขึ้นไป

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน

นางเสาวรัตน์ ไชยสุนันท์)

...../...../.....

แบบบันทึกคะแนนการทำแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรม
 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ชุดที่ 1 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

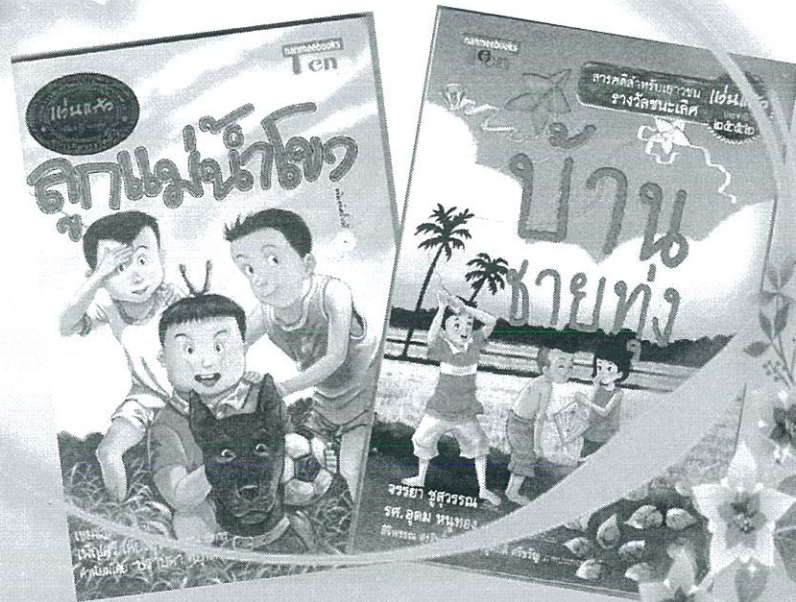
เลข ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรม				รวม
		1	2	3	4	
		10	10	10	10	40
	รวม					
	รวมเฉลี่ย					
	ร้อยละ					

เกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 40 คะแนนขึ้นไป

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน
 (นางเสาวรัตน์ ไชยสุนันท์)
 ...../...../.....

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่าน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 1

ชุดที่ 1
 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

นางสาวรัตน์ ไชยสุนันท์
 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

 คู่มือครู

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชุดที่ 1 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

จุดประสงค์ของชุดกิจกรรม

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
เอกสารและสื่อการสอน ประกอบด้วย

1. เอกสารสำหรับครู

- 1.1 คู่มือครู
- 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- 1.3 เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

2. เอกสารสำหรับนักเรียน

- 2.1 คู่มือนักเรียน
- 2.2 บัตรคำสั่ง
- 2.3 บัตรเนื้อหาเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- 2.4 บัตรข้อความเรื่อง ทิ้งได้ลงคอ
- 2.5 บัตรข้อความ เรื่อง น้ำหวานดอกไม้
- 2.6 บัตรข้อความ เรื่อง สารเคมีในอาหาร
- 2.7 บัตรข้อความ เรื่อง เหยี่ยว 10 บาท
- 2.8 แบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 - 4
- 2.9 บัตรเฉลยกิจกรรมที่ 1 - 4
- 2.10 แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมกระดาษคำตอบ

ข้อควรปฏิบัติสำหรับครู

ก่อนสอน ครูควรเตรียมตัวดังต่อไปนี้

1. ศึกษาบทเรียน

- 1.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจนแล้วปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอน
- 1.2 ศึกษาเนื้อเรื่องจากบัตรข้อความให้เข้าใจ

แผนภูมิการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา
นำเสนอเนื้อหา/แจ้งจุดประสงค์/นำเข้าสู่บทเรียน
2. ขั้นศึกษากลุ่มย่อย
จัดกลุ่มนักเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เทคนิค STAD
นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในชุดกิจกรรม
3. ขั้นทดสอบย่อย
นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย
4. ขั้นติดตามแผนพัฒนาการของนักเรียน
ครูตรวจสอบความถูกต้องของการทำแบบฝึกและแบบทดสอบ
เพื่อหาคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนเป็นกลุ่ม
5. ขั้นให้รางวัลกลุ่ม
ครูนำคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มมาประกาศผลและชมเชย

ผ่าน

ไม่ผ่าน

ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้

บัตรคำสั่ง

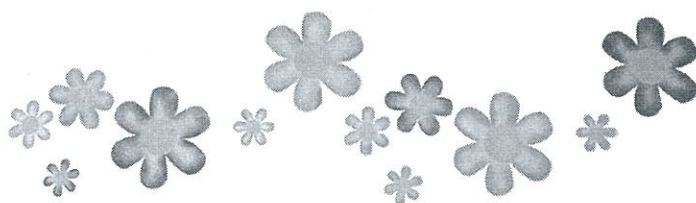

โปรดอ่านบัตรคำสั่งแผ่นนี้แล้วปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนต่อไปด้วยความตั้งใจ

1. นักเรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 4 คนโดยละความสามารถ
2. ศึกษาบัตรเนื้อหาให้เข้าใจ
3. อภิปรายแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ครูกำหนดให้
4. อ่านบัตรข้อความให้เข้าใจแล้วตอบคำถามลงในแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 4

ตามลำดับ

5. เฉลยคำตอบและแก้ไข ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจคำตอบโดยใช้บัตรเฉลย
6. เมื่อมีปัญหาให้ปรึกษาครูหรือเพื่อน
7. เมื่อศึกษาจบบทเรียนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเป็นรายบุคคล

วิธีจับใจความสำคัญ

1. พิจารณาที่ละเอียดหน้า หาประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
2. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดหรือส่วนปลีกย่อย ๆ อื่น เช่น ตัวอย่างสำนวนโวหาอุปมาอุปไมย ตัวเลข สถิติ ตลอดจนคำถามหรือคำพูดของผู้เขียนที่เป็นส่วนขยายใจความสำคัญออกไป
3. เรียบเรียงใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

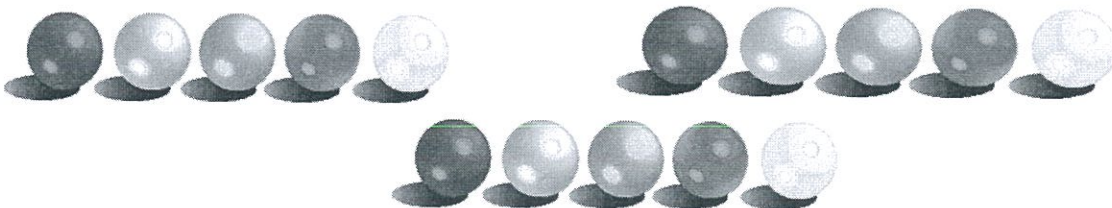

ตัวอย่างใจความสำคัญ

การออกกำลังกายสม่ำเสมอ การพักผ่อนอย่างเพียงพอเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีความต้านทานโรค การออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ให้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำหน้าที่ได้ดีขึ้น วิธีออกกำลังกายมีหลายวิธี เช่น กายบริหาร เดินหรือวิ่งเล่น ทำงานบ้าน เล่นกีฬา เป็นต้น เราควรเลือกออกกำลังกายให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ พักผ่อนให้พอเพียง ร่างกายของเราจึงจะมีสุขภาพดี

(สมพร วชิรวัชรินทร์ หลักภาษาไทยและการใช้ภาษา หน้า 35)

ข้อความที่เป็นตัวหนาคือใจความสำคัญ

ยังมีนักเรียนหลายคนเข้าใจผิดว่า ผึ้งไปเก็บเอาน้ำผึ้งจากดอกไม้มาสะสมไว้ที่รัง ความจริงสิ่งที่ผึ้งได้จากดอกไม้ไม่ใช่ น้ำผึ้งสำเร็จรูปหากแต่เป็นน้ำหวานของดอกไม้ ซึ่งเป็นของเหลวใสที่ดอกไม้ ทำขึ้นมาและเป็นประโยชน์แก่ดอกไม้ เมื่อผึ้งไปเกาะดอกไม้ดูน้ำหวาน เรณูดอกไม้ก็จะติดที่ตัวผึ้ง มาพอผึ้งบินไปเกาะดอกไม้ชนิดเดียวกันอีกดอกหนึ่งเพื่อเก็บน้ำหวานต่อ เรณูก็ร่วงหลุดจากตัวผึ้ง ติดเข้ากับดอกไม้ดอกที่สองนี้แล้วก็เกิดการปฏิสนธิตามธรรมชาติ

ผึ้งงานมีถุงเก็บน้ำหวานโดยเฉพาะอยู่ในร่างกาย นำน้ำหวานกลับมาเก็บไว้ที่รัง น้ำตาลในน้ำหวานดอกไม้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีเป็นน้ำตาลชนิดอื่นที่ร่างกายใช้ประโยชน์ได้ทันที ต่อมาน้ำระเหยไปทำให้ของเหลวเข้มข้นได้น้ำผึ้ง สีและรสชาติของน้ำผึ้งขึ้นอยู่กับชนิดของดอกไม้ที่ให้น้ำหวานมา นอกจากนั้นผึ้งก็ยังเติมสารบางชนิดเพื่อเสริมรสชาติด้วย

ฝ่ายดอกไม้ถูกผึ้งซึ่งเอาน้ำหวานไปแล้วก็ไม่โกรธเคืองอะไร เสียน้ำหวานไปแล้วก็ทำขึ้นมาอีกได้ แต่ไม่ใช่จะได้น้ำหวานมาใหม่อย่างปุบปับทันที เพราะกระบวนการผลิตน้ำหวานเป็นกระบวนการทางเคมีที่ใช้เวลาและยากพอควร ต้นไม้ต้องการแสงแดด น้ำและสารบางชนิดที่ต้นไม้สร้างขึ้นอย่างช้า ๆ แล้วนำมาปรุงแต่งเป็นน้ำหวาน

เรื่องนี้ไม่มีใครได้ใครเสีย สิ่งมีชีวิตพืชและสัตว์พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ผึ้งได้น้ำหวานดอกไม้ไปทำน้ำผึ้ง ส่วนต้นไม้ที่มีดอกไม้บานก็ได้ผึ้งช่วยในเรื่องการผสมพันธุ์ทำให้สืบพันธุ์ได้ต่อไป

จาก เอกสารประกอบการสอนของ ประเทือง คล้ายสุบรรณ

บัตรข้อความ

เรื่อง เหยียด 10 บาท

ผมนั่งมองเหยียด 10 บาท ในมือหมุนมันไปมาทบทวนเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับมัน เจ้าเหยียดน้อยเกือบไปอยู่ในมือผู้หญิงร่างเล็ก ขาพิการที่ต้องใช้ไม้ค้ำ เดินแบมือขอเงินคนแถวนี้พร้อมกับภาษาพูดไม่ชัด ซึ่งจับใจความได้ว่า “ขอเงินหน่อย” ผมเกือบหย่อนเหยียดลงไปในมือแล้ว ถ้าไม่เจอแก่นิ่งดูดบุหรี่กันกรองควันฉุยพ่นควันเป็นกลุ่มก้อนขนาดใหญ่อย่างสบายใจตอนคนไม่มี โดยหารู้ไม่ว่ามีใครคนหนึ่งกำลังจะเอาเงินมาให้ พอหมดบุหรี่แกก็ลุกขึ้นเดินไปขอเงินคนแถวนี้ต่อ เจ้าเหยียด 10 บาทยังคงอยู่ มันก็เกือบไปอยู่ในชั้นพลาสติกใบหนึ่ง ที่ขอทานชายผู้ซึ่งนอนราบกับพื้นเอามืออีกข้างเกาะพื้นแล้วกระเสือกกระสน เพื่อให้ไปข้างหน้าได้ เป็นที่น่าสงสารแก่คนที่ผ่านไปมา ผมยืนลึงเลอยู่พักใหญ่เดินตามไปห่าง ๆ ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเอาใส่ชั้นใบนั้น แต่ พอกลับตาคนชายร่างพิการขาขาดข้างหนึ่ง ข้างที่มีผลสด ๆ แผลงวันตอมเสื้อผ้าอมแมม ขาดรุ่งริ่ง กลับรื้อกองถุงพลาสติกใบใหญ่รื้อเอาเสื้อผ้าที่ซ่อนไว้ เอาขเทียม เอากระเป๋าผ้ามาใส่เศษเงินแล้วบ่นว่า “แม่ได้น้อยฉิบหาย” หลังจากเปลี่ยนเสร็จก็ลุกขึ้นเดินไปถนนโบกแท็กซี่จากไปปล่อยให้คนใจบุญอย่างผมยืนอึ้ง คนใจบุญหลายคนยังขึ้นรถเมล์กลับเลย เจ้าเหยียด 10 บาท ยังคงหมุนอยู่ในมือผมอีกครั้ง มันเกือบไปอยู่ในกล่องไม้สีดำใบหนึ่งที่มีผู้หญิงผู้ชายกลุ่มหนึ่งในชุดเจ้าหน้าที่มูลนิธิแห่งหนึ่งเขียนด้วยตัวอักษรภาษาจีนดูคล้ายแมลงสาบเดินเข้ามาหาผมแล้วถามว่า “ทำบุญโลงศพ เสริมดวง เพิ่มวันใหม่ครับ” ผมยิ้มแล้วตอบไปว่า “ไม่ละ ทุกวันนี้ผมก็อยากตายอยู่แล้ว” ชายผู้นั้นทำสีหน้าไม่พอใจบ่นแล้วเดินจากไป ผมมองเหยียด ๑๐ อีกครั้ง หมุนมันต่อไป บางอย่างที่กำลังเคลื่อนไหวตรงหน้าทำให้ผมตัดสินใจบางอย่างลงไป ผมเดินไปซื้อน้ำขวดใสเย็นเหยียด 10 บาทให้แม่ค้าหน้าใสที่ยื่นน้ำพร้อมคำหวาน ๆ ว่า “ขอบคุณค่ะ” ผมยิ้มตอบรับน้ำพร้อมหยิบหลอด 2 หลอด เดินไปที่เด็ก 2 คน ผมยื่นน้ำให้แล้วบอกว่า “เอาน้องน้ำ กินซะแล้วขวดพี่ให้” เจ้าหนูมองหน้าผมอย่างสงสัยแต่ก็รับน้ำพร้อมยกมือไหว้ขอบคุณแล้วเดินจากไป ผมยืนมองเจ้าหนูทั้ง 2 คน ที่กำลังแบกถุงปุ๋ยที่บรรจุขวดพลาสติกเปล่าด้วยใจที่เบิกบาน อย่างน้อย ๆ เจ้าหนู 2 คนนี้ไม่ร้องขอเงินทองจากใคร แต่เลือกที่จะเอาสิ่งที่คนอื่นไม่ต้องการไปเป็นเงินให้ตนเองและอย่างน้อย ๆ เด็ก 2 คนนี้ก็ช่วยคนอื่นอีกหลายคนในการคัดแยกขยะ ผมยิ้มอีกครั้งอย่างน้อย 10 บาทที่ผมเสียไปมันคุ้มค่า

<http://www.arunsawat.com/board/index.php>

สืบค้นวันที่ 20 มีนาคม 2559

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกในกลุ่มศึกษาบัตรข้อความ เรื่อง ที่จะได้ลงคอ แล้วร่วมกันอภิปราย
ในประเด็นที่กำหนดให้ จากนั้นบันทึกผลการอภิปรายลงในแบบฝึกปฏิบัติ
2. นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

1. ชาวข้างต้นมีใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งใด

ตอบ.....
.....

2. ใจความสำคัญของข่าวนี้คืออะไร

ตอบ.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกในกลุ่มศึกษาบัตรข้อความ เรื่อง สารเคมีในอาหาร แล้วร่วมกันอภิปราย ในประเด็นที่กำหนดให้จากนั้นบันทึกผลการอภิปรายลงในแบบฝึกปฏิบัติ
2. นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

1. จับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า

ย่อหน้าที่ 1.....

.....

ย่อหน้าที่ 2.....

.....

ย่อหน้าที่ 3.....

.....

ย่อหน้าที่ 4.....

.....

2. นำประเด็นทั้งหมดมาเรียบเรียงใหม่ ดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดที่ เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

คำชี้แจงให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x) ทับหน้าข้อ ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

- 1.. การอ่านอะไรก็ตามเมื่ออ่านแล้วควรให้เกิดสิ่งใดเป็นเบื้องต้น
  - ก. การเข้าใจความหมายของคำ
  - ข. การเข้าใจเจตนาของผู้เขียน
  - ค. สรุปความได้
  - ง. การนำไปปฏิบัติ
2. ใจความสำคัญหลักจะสรุปเมื่อใด
  - ก. เมื่ออ่านจบเรื่อง
  - ข. เริ่มต้นการอ่าน
  - ค. เมื่ออ่านใกล้จบ
  - ง. เมื่ออ่านได้ระยะหนึ่ง
3. ข้อใดแสดงว่าอ่านจับใจความสำคัญไม่ได้
  - ก. สรุปความได้
  - ข. เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ได้
  - ค. อ่านตั้งแต่ต้นจนจบได้
  - ง. จำแนกส่วนที่เป็นใจความสำคัญและใจความสำคัญรองไม่ได้
4. วิธีการอ่านจับใจความในขั้นตอนสุดท้ายข้อใด
  - ก. อ่านและหาประโยคสำคัญ
  - ข. เลือกข้อความที่เป็นส่วนขยายออก
  - ค. เรียบเรียงประโยคเป็นสำนวนของผู้อ่าน
  - ง. อ่านอย่างคร่าว ๆ พอผ่าน ๆ ออก

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 8 - 10

เรื่อง ลิงแข่งเรื่อง

ณ ป่าแห่งหนึ่งเป็นป่าเหนือป่าใต้ มีลำธารใสเย็นไหลผ่าน และมีฝูงลิงอาศัยเล่นน้ำอย่างสำราญ ฝูงลิงมักจะไปทำท่ายให้สัตว์ต่าง ๆ มาแข่งพายเรือกับพวกมัน จนสัตว์ป่าพากันเอือมระอา เมื่อสิงโตรู้ข่าวจึงรับคำท้า ได้รวบรวมสัตว์ป่าเหนือฝึกพายเรือโดยมีช้างอยู่ท้าย ความอยู่หน้าและตรงกลางคือหมูป่า แต่ฝ่ายลิงกลับคิดว่าเป็นเรื่องน่าขัน ในขณะที่พวกลิงไม่ฝึกซ้อมวัน ๆ เอาแต่ทะเลาะกัน เมื่อเวลาแข่งขันมาถึง สัตว์ทางป่าเหนือพายเรือโดยพร้อมเพรียงกันเป็นจิงหวะ ส่วนลิงขาดความพร้อมเพรียง เรือจึงคว่ำและแพ้ในที่สุด สร้างความอับอายให้พวกลิงทั้งหลาย

ที่มา <http://www.tup.ac/virtue/tale8.html>

8. ในเนื้อเรื่องกล่าวถึงสัตว์กี่ชนิด

- ก. 3 ชนิด
- ข. 4 ชนิด
- ค. 5 ชนิด
- ง. 6 ชนิด

9. สาเหตุที่ทำให้ลิงรับคำท้าของสิงโตคือข้อใด

- ก. ความเอือมระอาของสัตว์อื่น
- ข. นิสัยอวดเก่งของลิง
- ค. ความเย่อหยิ่งของสิงโต
- ง. ความซุกซนของลิง

10. ลิงมักจะไปทำท่ายให้สัตว์ต่าง ๆ มาแข่งพายเรือกับพวกมัน เมื่อสิงโตรู้ข่าวจึงรับคำท้า

เมื่อสิงโตรู้ข่าวจึงรับคำท้า นักเรียนคิดว่าสิงโตมีลักษณะเช่นใด

- ก. อวดเก่ง
- ข. มีความกล้าหาญ
- ค. มีความยุติธรรม
- ง. มีความเป็นผู้นำ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

ชุดที่ 1

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	
ลำดับข้อ	
1	ค
2	ก
3	ง
4	ค
5	ก
6	ค
7	ข
8	ค
9	ก
๑๐	ง

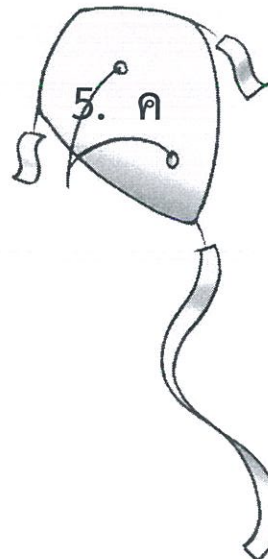
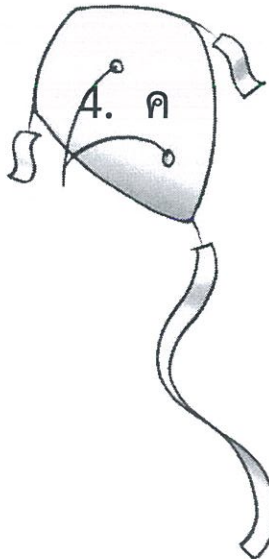
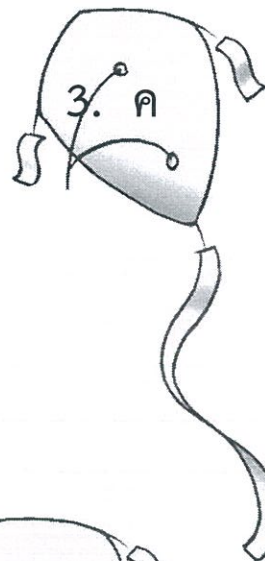
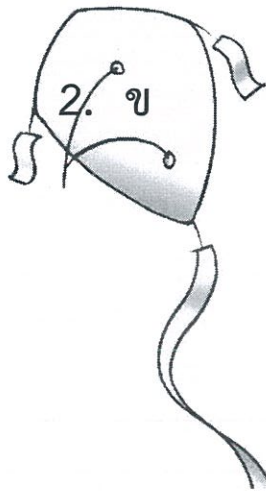
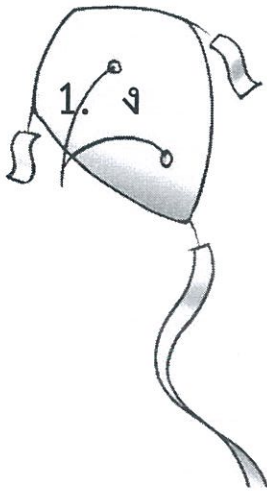
บัตรเฉลยที่ 2

กิจกรรมที่ 3

แนวคำตอบ

บัตรเฉลยที่ 4

กิจกรรมที่ 5

แนวคำตอบ

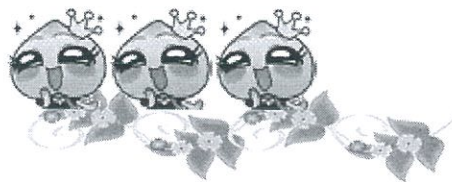
1. เรื่องที่อ่านชื่อเรื่องอะไร
 ตอบ เรื่อง เหริยญ 10 บาท
2. เนื้อหาของเรื่องเหริยญ 10 บาทโดยย่อคืออะไร (ใคร ทำอะไร ทำไม ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร)
 ตอบ ผู้เขียนตั้งใจนำเงินเหริยญ 10 บาท ที่มีอยู่ทำบุญกับบุคคลที่ด้อยโอกาสแต่ต้องผิดหวัง กับพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น สุดท้ายจึงตัดสินใจนำเงินเหริยญ 10 บาท ชื้อน้ำ ให้กับเด็ก 2 คนที่เก็บขยะขาย เพราะคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้รับจริง ๆ
3. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร
 ตอบ การจะทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร เห็นใจและให้ความช่วยเหลือบุคคลนั้นจะต้องมีความจริงใจและรู้จักฟังตนเองเสียก่อน
4. นักเรียนคิดว่าหากคนในสังคมมีแต่ความเห็นแก่ตัว ไม่ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน นักเรียนคิดว่าสังคมนั้นจะเป็นอย่างไร
 ตอบ สังคมขาดความสงบสุขและเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย
5. จากเรื่องที่ทำให้นักเรียนได้ข้อคิดที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไร
 ตอบ
  1. รู้คุณค่าของเงินและใช้จ่ายอย่างประหยัด
  2. ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้มีความรู้ติดตัวอนาคตจะได้ไม่ลำบาก
  3. การฟังตนเองและไม่เอาเปรียบผู้อื่นจะทำให้ได้รับความเห็นใจและช่วยเหลือจากบุคคลอื่น

กระดาษคำตอบ

ชื่อ - สกุล ..... ชั้น ..... เลขที่.....

โรงเรียนบ้าน.....

ข้อ 1.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 2.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 3.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 4.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 5.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 6.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 7.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 8.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 9.	ก	ข	ค	ง
ข้อ 10.	ก	ข	ค	ง

1. ขวิญตอ่านประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับพระธาตุยาคูจังหวัดกาฬสินธุ์แล้วลำดับความไม่ได้แสดงว่าบกพร่องเรื่องใด

- ก. ไม่เข้าใจคำศัพท์ในเรื่อง
- ข. ไม่เข้าใจรายละเอียดของเรื่อง
- ค. บอกรายละเอียดของเรื่องไม่ได้
- ง. จับประเด็นและลำดับเรื่องไม่ได้

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 2

จะอ่านนวนิยายหรือเรื่องสั้น หากจะให้ได้ผลดีก็จะต้องอ่าน
 อย่างวิธีที่ทวีปัญญา คือ อ่านอย่างนักวิจารณ์

2. ใจความสำคัญคือข้อใด

- ก. อ่านนวนิยายหรือเรื่องสั้นต้องอ่านอย่างนักวิจารณ์
- ข. การอ่านต้องอ่านอย่างทวีปัญญาเหมือนนักวิจารณ์
- ค. อ่านนวนิยายหรือเรื่องสั้นจะให้ได้ผลดีจะต้องอ่านอย่างนักวิจารณ์
- ง. อ่านอย่างนักวิจารณ์เป็นการอ่านที่ดีที่สุด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3-4

ร่างกายเราไม่สามารถสร้างวิตามินซีเองได้ จำเป็นต้องได้รับสารอาหาร วิตามินซีเป็นสารต้านอนุมูลอิสระในร่างกาย ที่ช่วยเพิ่มพูนชีวิตได้เป็นอย่างดี เพราะสามารถป้องกันและรักษาอาการอักเสบอันเนื่องมาจากแบคทีเรีย

ผลไม้ตระกูลส้ม เช่น มะนาว มะขามป้อม และส้มโอ เป็นแหล่งสำคัญของวิตามินซีตามธรรมชาติ ในมะขามป้อมมีปริมาณสูงถึง 50 เปอร์เซ็นต์ มะขามป้อม 1 ผล มีวิตามินซีเท่ากับส้ม

2 ผล มะขามป้อมมีฤทธิ์ต้านไวรัสไข้หวัดใหญ่ ต้านไวรัส HIV แก้อาการอักเสบ ลดความดันโลหิต ยับยั้งการก่อสายพันธุ์ ทำให้ป้องกันเซลล์ร่างกายเปลี่ยนเป็นเซลล์มะเร็ง ต้านอนุมูลอิสระ ป้องกันตับและไตจากอันตรายของสารพิษ

สืบค้นจาก <https://goo.gl/h3LXJR>
 เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2559

5. ใจความสำคัญของย่อหน้าแรกคืออะไร
  - ก. ความสำคัญของดวงตา
  - ข. อาการของโรคตา
  - ค. การป้องกันโรคตา
  - ง. ประโยชน์ของน้ำตา
6. จากข้อความข้างต้นโรคตาแห่งเกิดจากอะไร
  - ก. การใช้ดวงตาไม่ถูกต้อง
  - ข. การที่ดวงตาขาดน้ำตา
  - ค. ใส่คอนแทคเลนส์ในขณะอ่านหนังสือ
  - ง. การขาดการบำรุงสายตา
7. สรุปความของย่อหน้าสุดท้ายเกี่ยวกับเรื่องใด
  - ก. อาหารที่ช่วยบำรุงสายตา
  - ข. ยาที่รักษาโรคตา
  - ค. คอมพิวเตอร์ทำลายสายตา
  - ง. วิธีการไม่ให้เกิดน้ำตาแห้ง
8. ข้อปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อป้องกันอาการตาแห้งคือข้อใด
  - ก. หยอดน้ำตาเทียมเป็นประจำ
  - ข. พักสายตาในการอ่านหนังสือนาน ๆ
  - ค. ใส่แว่นกันแดดตลอด
  - ง. ใส่คอนแทคเลนส์ในช่วงกลางวัน
9. ข้อใดเป็นลักษณะของข้อเท็จจริง
  - ก. เป็นเท็จจริงหรือเป็นจริงก็ได้
  - ข. เป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นเท็จจริงหรือเป็นจริง
  - ค. เป็นสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ว่าเป็นเท็จจริงหรือเป็นจริง
  - ง. เป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้ยากว่าเป็นเท็จจริงหรือเป็นจริง
10. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริงที่มีหลักฐานเชื่อถือได้
  - ก. ภาพลัทธิมีภูมิประเทศที่สวยงามน่าอยู่
  - ข. กินผักบุ้งทำให้ตาหวาน
  - ค. พ่อขุนรามคำแหงประดิษฐ์อักษรไทย
  - ง. เมื่อลูกมีความทุกข์พ่อแม่ก็ทุกข์ไปกับลูกด้วย

14. ข้อคิดเห็นของผู้เขียนคือข้อใด
- ผู้สอนมีหน้าที่สอนให้ผู้เรียนคิด ไม่ใช่สอนแต่เนื้อหาวิชาเท่านั้น
  - ผู้เรียนต้องรู้จักสังเกต คิด ถาม และใช้เหตุผลตามที่ครูสอน
  - ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ คิดเป็น ถามเป็น และมีเหตุผล
  - ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยตนเองนอกเหนือจากที่ครูสอน
15. ข้อความในข้อใดแสดงถึงข้อคิดเห็นของผู้เขียนได้อย่างชัดเจนที่สุด
- วัสดุเหลือใช้จากพืชผลการเกษตร ได้แก่ แกลบ ฟางข้าว ชานอ้อย เศษไม้ เป็นต้น
  - ประเทศไทยมีแสงแดด มีแม่น้ำ มีกระแสลมซึ่งสามารถพัฒนามาใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าได้
  - ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย
  - การที่ประเทศลุ่มจมนั้น ย่อมมีสาเหตุมาจากพวกโกงกินบ้านเมือง
16. ข้อความใดมีทั้งข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- น้ำที่ร่างกายต้องการต้องเป็นน้ำที่สะอาดปราศจากเชื้อโรคเราจึงควรดื่มน้ำที่ต้มแล้ว
  - ดื่มกาแฟแล้วสดชื่น หูตาสว่าง มีกำลังวังชาพร้อมที่จะทำงานได้ทันที
  - ความขมเป็นรสของชีวิตอย่างหนึ่งที่ต้องยอมรับโดยทำให้รสขมนั้นเป็นคุณ
  - การอ่านวรรณกรรมทำให้เราเข้าใจมนุษย์และเห็นบทเรียนของชีวิตผู้คนผ่านตัวละคร
17. ข้อใดไม่ใช่หลักการอ่านตีความ
- การถอดคำประพันธ์ในบทร้อยกรองคือการอ่านตีความ
  - การอ่านตีความไม่จำเป็นต้องอ่านเรื่องให้ละเอียด
  - คิดหาเหตุผลอย่างรอบคอบก่อนนำมาประมวลเข้ากับความคิดของตน
  - วิพากษ์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องทีอ่านตามความรู้สึกนึกคิดของตน

อ่านคำประพันธ์นี้แล้วตอบคำถามข้อ 18

“วัฒนธรรมการไหว้ไทยน่ายกย่อง มือประนมก้มค่านับปรับท่าที่	ทุกชาติมองว่าล้ำเลิศประเสริฐศรี กล่าวคำ “สวัสดี” นี้แหละไทย”
---	---

18. วัฒนธรรมไทยที่ต่างชาติยกย่องและชื่นชมแสดงถึงเอกลักษณ์ของไทยคือข้อใด
- ภาษาพูด
  - การไหว้
  - การแต่งกาย
  - การละเล่นของไทย

22. เหตุผลของคนพูดข้อความนี้คือข้อใด

- ก. การรับประทานบัวลอยไข่หวานทำให้เป็นโรคเบาหวาน
- ข. การไม่รับประทานบัวลอยไข่หวานทำให้ไม่เป็นโรคเบาหวาน
- ค. คนที่รับประทานบัวลอยไข่หวานคือคนที่ไม่ได้เป็นโรคเบาหวาน
- ง. คนที่เป็นโรคเบาหวานไม่ควรรับประทานบัวลอยไข่หวาน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 23

“การบำรุงพ่อแม่ไม่ต้องรอนพ่อแม่แก่เฒ่า ประพฤติตัวดีไม่ทำให้พ่อแม่เดือดร้อนหรือหนักใจ ตรงกันข้าม นำความปลื้มปิติมาสู่พ่อแม่ แค่นั้นก็ถือว่าเป็นการบำรุงพ่อแม่ได้อย่างหนึ่ง คือบำรุงหัวใจ”

23. แนวคิดของข้อความนี้คือข้อใด

- ก. ความภูมิใจของพ่อแม่
- ข. ความรับผิดชอบของลูก
- ค. การตอบแทนพระคุณของพ่อแม่
- ง. วิธีการทำให้พ่อแม่มีความสุข

24. ข้อใดไม่ใช่วิธีอ่านเพื่อวิเคราะห์

- ก. จัดลำดับเรื่องราวที่อ่าน
- ข. ตั้งคำถามในเรื่องที่อ่าน
- ค. ไม่ต้องคำนึงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน
- ง. หาเหตุผลรวมถึงข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25 - 27

ในปัจจุบัน กระแสการตื่นตัวด้านการทำเกษตรอินทรีย์ได้แพร่หลายและกระจายตัวอย่างรวดเร็วในประเทศ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากพิษภัยของสารเคมีในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสารเคมีที่ใช้ในการเกษตรหรือกิจกรรมอื่น ๆ ได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางดิน เกิดปัญหาดินเสื่อม ไม่สามารถปลูกพืชให้เจริญเติบโตได้อีก ผลทางอากาศก่อให้เกิดมลพิษเป็นอันตรายต่อผู้ใช้สารเคมีโดยตรง และยังส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ

สืบค้นจาก <http://www.mju.ac.th/organic/> เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2559

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29-30

นายพรสุทธิ ทองสาด หัวหน้าสำนักงานปฏิบัติการ การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยภายหลังที่สื่อมวลชนลงพื้นที่สำรวจจุดตัดทางรถไฟ 2 แห่ง ร.ฟ.ท. จะเสนอเรื่องให้ รมว. คมนาคม พิจารณาจัดสรรงบประมาณ 3,333 ล้านบาท เพื่อแก้ปัญหาอุบัติเหตุบริเวณจุดตัดทางรถไฟ 1,183 จุด โดยแบ่งเป็นงบสำหรับติดตั้งเครื่องกั้นอัตโนมัติ 645 แห่ง วงเงิน 2,580 ล้านบาท และติดตั้งระบบสัญญาณเตือนบริเวณทางหลักผ่านอีก 538 แห่ง วงเงิน 753.2 ล้านบาท

สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/Content/economic/278381/>

เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2559

29. สาเหตุของปัญหาเกิดจากอะไร

- ก. ผู้ขับขี่รถยนต์ประมาทเลินเล่อ
- ข. ความเร็วของรถไฟที่บังคับหยุดไม่ได้
- ค. ไม่มีทางกั้นรถไฟตัดกับถนน
- ง. สถิติการเกิดอุบัติเหตุที่สูงขึ้น

30. ผลดีจากการทำเขตกั้นรถไฟกับถนนคือข้อใด

- ก. ใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากเกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ
- ข. ประชาชนลดความระมัดระวังในการขับขี่ยานพาหนะ
- ค. เจ้าหน้าที่รถไฟทำงานน้อยลง
- ง. สถิติการเกิดอุบัติเหตุลดลง

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 19 ข้อ
2. แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้
  - ส่วนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพ
  - ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ โดยเกณฑ์การประเมินมี 5 ระดับดังนี้
  - ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด
  - ระดับ 4 หมายถึง มาก
  - ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
  - ระดับ 2 หมายถึง น้อย
  - ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพ

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาเรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญน่าสนใจ					
1.2 นักเรียนสนุกสนานเมื่อได้เรียนเรื่อง การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น					
1.3 บัตรเนื้อหาเรื่อง การอ่านเพื่อตีความเข้าใจง่าย					
1.4 เนื้อหาเรื่อง การอ่านเพื่อวิเคราะห์ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก					
1.5 นักเรียนนำเนื้อหาที่เรียนไปใช้ได้จริง					

(ต่อ)

ภาคผนวก ข

แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่าน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 5 ด้าน

2. แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพ

ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน
 ระดับผลการประเมินมี 5 ระดับดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน	.....	.....	.....	.....	.....
1.2 ครอบคลุมพฤติกรรมที่ระบุไว้ในชุดกิจกรรม	.....	.....	.....	.....	.....
1.3 ระดับพฤติกรรมที่กำหนดเหมาะสมกับเวลา	.....	.....	.....	.....	.....
1.4 สามารถสอนให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด	.....	.....	.....	.....	.....
2. สารการเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	.....	.....	.....	.....	.....

ตารางที่ ข.1

ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	สรุปผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ							
	1	2	3	4	5			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน	4	4	5	4	4	4.20	0.43	เหมาะสมมาก
1.2 ครอบคลุมพฤติกรรมที่ระบุไว้ในชุดกิจกรรม	5	4	5	4	5	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ระดับพฤติกรรมที่กำหนดเหมาะสมกับเวลา	4	3	5	4	5	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
1.4 สามารถสอนให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด	4	4	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
2. สารการเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
2.2 เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาและมีความทันสมัย	4	4	3	5	4	4.00	0.71	เหมาะสมมาก
2.3 เหมาะสมกับระดับชั้น	4	4	5	4	4	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชาการ	5	5	4	4	4	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3.2 กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	4	4	5	4	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3.3 กิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน	4	4	5	4	4	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
3.4 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	5	5	5	4	5	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
3.5 กิจกรรมยี่ดักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ	5	5	4	4	4	4.40	0.55	เหมาะสมมาก

(ต่อ)

แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่าน
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่าน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 5 ด้าน
2. แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้
  - ส่วนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพ
  - ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน
ระดับผลการประเมินมี 5 ระดับดังนี้
  - ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
  - ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
  - ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
  - ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
  - ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	.....	.....	.....	.....	.....
1.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	.....	.....	.....	.....	.....
1.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ถูกต้อง	.....	.....	.....	.....	.....
2. เนื้อหา					
2.1 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	.....	.....	.....	.....	.....
2.2 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....

ตารางที่ ข.2

ผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	สรุปผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่							
1	2	3	4	5				
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	4	4.20	0.40	เหมาะสมมาก
1.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	4.40	0.49	เหมาะสมมาก
1.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการ วัดได้ถูกต้อง	4	5	5	5	4	4.60	0.49	เหมาะสม มากที่สุด
2. เนื้อหา								
2.1 สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	4	5	5	5	4	4.60	0.49	เหมาะสม มากที่สุด
2.2 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4	4	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
2.3 เหมาะสมกับระดับ ชั้นของผู้เรียน	4	5	4	4	4	4.20	0.40	เหมาะสมมาก
2.4 ความถูกต้องของเนื้อหา	4	4	4	4	5	4.20	0.40	เหมาะสมมาก
2.5 ภาษาที่ใช้สื่อความหมาย ชัดเจนถูกต้อง	5	4	5	5	4	4.60	0.49	เหมาะสม มากที่สุด
3. รูปแบบของชุดกิจกรรม การเรียนรู้								
3.1 คำบรรยายมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	4	4	5	4.40	0.49	เหมาะสมมาก
3.2 ภาพประกอบชัดเจน สวยงาม เหมาะสมและสอดคล้องกับ เนื้อหา	4	4	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
3.3 ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	5	4	4	5	5	4.60	0.49	เหมาะสม มากที่สุด
3.4 สำนวนภาษาสุภาพเหมาะสม กับวัย	4	4	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก

(ต่อ)

แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ท่านใช้ดุลยพินิจประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบกับตัวชี้วัด
โดยใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ทำการประเมินดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัด
0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัด
1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามตัวชี้วัด

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ผลการ พิจารณา		
		+1	0	-1
ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ชุดที่ 1 นักเรียนสามารถ จับใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้	1. ขวัญตาอ่านประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับพระธาตุยาคู จังหวัดกาฬสินธุ์แล้วลำดับความไม่ได้แสดงว่าบกพร่อง เรื่องใด ก. ไม่เข้าใจคำศัพท์ในเรื่อง ข. ไม่เข้าใจรายละเอียดของเรื่อง ค. บอกรายละเอียดของเรื่องไม่ได้ ง. จับประเด็นและลำดับเรื่องไม่ได้			
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 2 “จะอ่านนวนิยายหรือเรื่องสั้น หากจะให้ได้ผลดีก็จะต้อง อ่านอย่างวิธีที่ทวีปัญญา คือ อ่านอย่างนักวิจารณ์” 2. ใจความสำคัญคือข้อใด ก. อ่านนวนิยายหรือเรื่องสั้นต้องอ่านอย่างนักวิจารณ์ ข. การอ่านต้องอ่านอย่างทวีปัญญาเหมือนนักวิจารณ์ ค. อ่านนวนิยายหรือเรื่องสั้นจะให้ได้ผลดีจะต้องอ่าน อย่างนักวิจารณ์ ง. อ่านอย่างนักวิจารณ์เป็นการอ่านที่ดีที่สุด			

ตัวชี้วัด	ข้อทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 1 นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้	4. วิตามินซีมีความสำคัญอย่างไร ก. มีสารยับยั้งการอักเสบ ข. มีภูมิคุ้มกันแบคทีเรีย ค. ป้องกันความดันโลหิต ง. ป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่			
	<p>อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5 – 8</p> <p>น้ำตาของคนเรานั้นมีประโยชน์ในการช่วยเคลือบและคลุมผิวตาไม่ให้แห้ง หล่อลื่นดวงตาให้เกิดความสบายลดการระคายเคืองทุกครั้งที่เรากะพริบตา และที่สำคัญคือ มีสารซึ่งมีคุณสมบัติฆ่าเชื้อโรคหากน้ำตาน้อย ทำให้เกิดภาวะตาแห้ง ส่งผลให้เกิดความไม่สบายตาและตามัว เพราะกระจกตาไม่เรียบใส ผิวกระจกตาอักเสบจะทำให้มีอาการระคายเคืองและตาพร่ามัวได้สาเหตุภาวะตาแห้ง คือคนที่มีอายุมากการสร้างน้ำตาจะลดลง หรือการรับประทานยาบางอย่าง เช่น ยาแก้แพ้ ยาคลายเครียด การใส่คอนแทคเลนส์ที่ไม่มีคุณภาพหรือไม่ถูกวิธี ภูมิแพ้ที่ตา หนังตาหรือเยื่อตาอักเสบเรื้อรัง ผู้ที่เคยทำเลสิก ผ่าตัดตา ผู้มีปัญหาหลับตาไม่สนิท รวมถึงช่วงหน้าหนาวที่อากาศแห้ง ลมแรง ตีมน้ำน้อยการอ่านหนังสือหรือใช้คอมพิวเตอร์นาน ๆ ก็สามารถทำให้น้ำตาระเหยไปได้เช่นกัน</p> <p>การป้องกันตาแห้งคือ ผู้ที่ต้องใช้สายตาหรืออยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งวันควรพักสายตาทุก 30-60 นาที ด้วยการหลับตา 1-2 นาที กะพริบตาบ่อย ๆ ผู้ที่ใส่คอนแทคเลนส์ก็ไม่ควรใส่นานเกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ที่ต้องรับประทานยาแก้แพ้เป็นประจำ อาจจำเป็นต้องใช้น้ำตาเทียมช่วย</p>			

ตัวชี้วัด	ข้อทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 2 นักเรียนสามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	9. ข้อใดเป็นลักษณะของข้อเท็จจริง ก. เป็นเท็จจริงหรือเป็นจริงก็ได้ ข. เป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นเท็จจริงหรือเป็นจริง ค. เป็นสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ว่าเป็นเท็จจริงหรือเป็นจริง ง. เป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้ยากกว่าเป็นเท็จจริงหรือเป็นจริง			
	10. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริงที่มีหลักฐานเชื่อถือได้ ก. กาฬสินธุ์มีภูมิประเทศที่สวยงามน่าอยู่ ข. กินผักบุงทำให้ตาหวาน ค. พ่อขุนรามคำแหงประดิษฐ์อักษรไทย ง. เมื่อลูกมีความทุกข์พ่อแม่ก็ทุกข์ไปกับลูกด้วย			
	11. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น ก. การตัดไม้ทำลายป่าเป็นสาเหตุให้เกิดความแห้งแล้ง ข. รับประทานหวานทางจระเข้แล้วจะสวย ค. สมชายเป็นนักเรียนโรงเรียนกุดปลาเค้าวราษฏร์บำรุง ง. การออกกำลังกายทำให้รูปร่างดีและสุขภาพแข็งแรง			
	อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12-13 ชะเอ้อยชบา สดแสงแดงจ้าเจดศรี แต่กลิ่นไร่ไม่ยวนชวนฤดีเหมือนผู้มีรูปงามทรมามิชา อันรูปงามนามเพราะเสนาะพริ้งมิใช่สิ่งซึ่งปราชญ์ปรารถนา ถึงรูปชั่วตัวดำต่ำศักดิ์นา ชาญวิชาอาจเชิดให้เลิศลอย สืบค้นจาก http://readingthai02.blogspot.com/2016/10blog-post.html เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2559			

ตัวชี้วัด	ข้อทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
<p>ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 2 นักเรียนสามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้</p>	<p>15. ข้อความในข้อใดแสดงถึงข้อคิดเห็นของผู้เขียนได้อย่างชัดเจนที่สุด</p> <p>ก. วัสดุเหลือใช้จากพืชผลการเกษตร ได้แก่ แกลบ ฟางข้าว ชานอ้อย เศษไม้ เป็นต้น</p> <p>ข. ประเทศไทยมีแสงแดด มีแม่น้ำ มีกระแสลมซึ่งสามารถพัฒนามาใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าได้</p> <p>ค. ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย</p> <p>ง. การที่ประเทศลุ่มจมนั้น ย่อมมีสาเหตุมาจากพวก โกงกินบ้านเมือง</p>			
	<p>16. ข้อความใดมีทั้งข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น</p> <p>ก. น้ำที่ร่างกายต้องการต้องเป็นน้ำที่สะอาด ปราศจากเชื้อโรคเราจึงควรดื่มน้ำที่ต้มแล้ว</p> <p>ข. ดื่มน้ำแล้วสดชื่น หูตาสว่าง มีกำลังวังชาพร้อมที่จะทำงานได้ทันที</p> <p>ค. ความขมเป็นรสของชีวิตอย่างหนึ่งที่ต้องยอมรับ โดยทำให้รสขมนั้นเป็นคุณ</p> <p>ง. การอ่านวรรณกรรมทำให้เราเข้าใจมนุษย์และเห็น บทเรียนของชีวิตผู้คนผ่านตัวละคร</p>			
<p>ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 3 นักเรียนสามารถตีความเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>17. ข้อใดไม่ใช่หลักการอ่านตีความ</p> <p>ก. การถอดคำประพันธ์ในบทร้อยกรองคือการอ่านตีความ</p> <p>ข. การอ่านตีความไม่จำเป็นต้องอ่านเรื่องให้ละเอียด</p> <p>ค. คิดหาเหตุผลอย่างรอบคอบก่อนนำมาประมวลเข้ากับความคิดของตน</p> <p>ง. วิพากษ์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านตามความรู้สึกนึกคิดของตน</p>			

ตัวชี้วัด	ข้อทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ชุดที่ 3 นักเรียนสามารถ ตีความเรื่องที่อ่าน ได้อย่างถูกต้อง	20. “ยุคข้าวยากหมากแพง” หมายถึงข้อใด ก. ภาวะสงคราม ข. ภาวะแห้งแล้ง ค. ภาวะน้ำท่วม ง. ภาวะขาดแคลนอาหาร			
	21. “รัดเข็มขัด” หมายความว่าอย่างไร ก. แก้อไข ข. เก็บออม ค. ประหยัด ง. ใช้จ่าย			
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22 “ ผมขอรับประทานบัวลอยไข่หวานมาก แต่ตอนนี้ผม ไม่รับประทานเลยเพราะแพทย์ตรวจพบว่าผมเป็น โรคเบาหวาน” 22. เหตุผลของคนพูดข้อความนี้คือข้อใด ก. การรับประทานบัวลอยไข่หวานทำให้เป็น โรคเบาหวาน ข. การไม่รับประทานบัวลอยไข่หวานทำให้ไม่เป็น โรคเบาหวาน ค. คนที่รับประทานบัวลอยไข่หวานคือคนที่ไม่ได้ เป็นโรคเบาหวาน ง. คนที่เป็นโรคเบาหวานไม่ควรรับประทานบัว ลอยไข่หวาน			

ตัวชี้วัด	ข้อทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 4 นักเรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	25. การทำเกษตรอินทรีย์ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านใดมากที่สุด ก. ผู้ปลูกมีผักขายได้ในราคาดี ข. ผู้ซื้อได้บริโภคผักปลอดสารพิษสุขภาพดี ค. ช่วยให้ดินมีสภาพดี ง. ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมมีสภาพดี			
	26. การทำเกษตรอินทรีย์ส่งผลให้ดินมีสภาพที่เอื้อต่อการทำการเกษตรอย่างไร ก. ช่วยให้ดินร่วนซุย ข. ส่งผลให้มีแร่ธาตุในดินสูงขึ้น ค. สภาพดินดีสามารถทำการเกษตรได้ผลดีในระยะยาว ง. สามารถปลูกพืชได้หลายชนิด			
	27. การกระทำในข้อใดส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากที่สุด ก. ขวัญตาไม่บริโภคผักที่ใส่ปุ๋ยเคมี ข. สมหญิงปลูกผักปลอดสารพิษ ค. สมชายไม่เผายางรถยนต์เล่น ง. สมพรไม่เทน้ำมันลงคลอง			
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28 “ผู้จัดรายการโทรทัศน์ชื่อดังต้องการเฟ้นหาดาวฉายแสงดวงใหม่มาประดับวงการบันเทิงหนุ่มสาวที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี รูปร่างหน้าตาดีและมีความฝันริบสมักรเข้ามา โดยส่งรูปถ่ายพร้อมประวัติส่วนตัวมาที่ www.pen.ac.th โอกาสดี ๆ รอคุณอยู่” สืบค้นจาก https://mook5013.wordpress.com เมื่อวันที่ 6 ก.พ.59			

ตัวชี้วัด	ข้อทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 4 นักเรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	30. ผลดีจากการทำเขตกันรถไฟกับถนนคือข้อใด ก. ใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากเกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ข. ประชาชนลดความระมัดระวังในการขับขี่ยานพาหนะ ค. เจ้าหน้าที่รถไฟทำงานน้อยลง ง. สถิติการเกิดอุบัติเหตุลดลง			

ตารางที่ ข.3

ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น					รวม	IOC	สรุปผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่							
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4

ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย	ค่าอำนาจ จำแนก
1	0.63	0.42	16	0.44	0.58
2	0.50	0.76	17	0.56	0.52
3	0.56	0.66	18	0.63	0.57
4	0.50	0.76	19	0.44	0.30
5	0.44	0.30	20	0.59	0.48
6	0.44	0.71	21	0.53	0.43
7	0.69	0.47	22	0.66	0.52
8	0.56	0.66	23	0.38	0.53
9	0.59	0.48	24	0.44	0.44
10	0.50	0.62	25	0.56	0.66
11	0.38	0.53	26	0.44	0.44
12	0.44	0.44	27	0.69	0.47
13	0.56	0.66	28	0.44	0.58
14	0.53	0.43	29	0.56	0.52
15	0.50	0.48	30	0.50	0.48

หมายเหตุ. ค่าความเชื่อมั่น = 0.94

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา		
	+1	0	-1
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
3.2 นักเรียนพอใจกับบทบาทที่ได้รับเมื่อทำกิจกรรมกลุ่ม			
3.3 นักเรียนพอใจเมื่อได้แสดงความสามารถ			
3.4 นักเรียนสนุกกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD			
4. ด้านสื่อการเรียนรู้			
4.1 บัตรข้อความในชุดกิจกรรมน่าสนใจ			
4.2 นักเรียนสนุกสนานและร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม			
5. ด้านการวัดผลประเมินผล			
5.1 นักเรียนชอบที่ได้ทราบผลคะแนนระหว่างเรียน			
5.2 นักเรียนชอบที่แบบทดสอบน่าสนใจ			
5.3 นักเรียนชอบเมื่อมีการทดสอบย่อย			
5.4 นักเรียนชอบที่ค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง			

ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่							
	1	2	3	4	5			
ด้านที่ 5								
5.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ ค.1

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลด้านการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนนที่ได้จากการสอบ	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	12	24
2	14	26
3	12	23
4	11	25
5	10	25
6	15	27
7	16	25
8	16	24
9	17	25
10	18	25
11	19	23
12	17	26
13	16	25
14	11	24
15	16	25
16	18	26
17	18	27
18	17	23
19	17	25
20	14	24
21	13	25
รวม	317	522
คะแนนเฉลี่ย	15.10	24.86

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๕๖๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณจันรัฐตา วรรณเกษม

ด้วย บางเสาวรัตน์ ไชยสุนันท์ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๔๐๒๒๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเวท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๕๐๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณนพวรรณ จีระชลาสัย

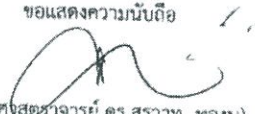
ด้วย นางสาวรัตน ไซยสุนันท์ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๒๒๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

 (ผู้ช่วยคณบดี) อาจารย์ ดร.สุรภาพ ทองบุญ

คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๒ ต่อ ๑๘๒

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๕๐๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณสุทธิรา บุ่งอุทุม

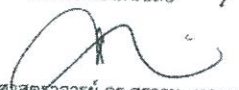
ด้วย นางสาวรัตน ไซยสุนันท์ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๒๒๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑" เพื่อให้การวิจัยดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอร้องเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวัท ทองปู)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๖๕๐๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

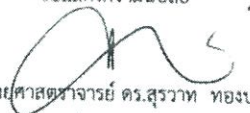
เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกุตปลาควัราชภัฏบุรีรัมย์

ด้วย นางเลาวรัตน์ ไชยสุนันท์ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๔๐๒๒๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๑ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรภาพ ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๖
www.edu.@rmu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล   นางเสาวรัตน์ ไชยสุนันท์

วัน เดือน ปี เกิด   วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2514

ที่อยู่ปัจจุบัน   บ้านเลขที่ 197 หมู่ 13 ตำบลคุ้มเก่า อำเภอเขาวง
จังหวัดกาฬสินธุ์ 46160

สถานที่ทำงาน   โรงเรียนบ้านโพธิ์ไทร ตำบลหนองผือ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46160

ตำแหน่ง   ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาไทย)

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2536   ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย
วิทยาลัยครูอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

พ.ศ. 2561   ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม